

HEIJASTE

1/2004 17.3.2004

20. vuosikerta

Irtonumero 4,00 €

<i>Tapio Talvitie</i>	Puheenjohtajan kynästä.....	3
<i>Raimo Ala-Hynnilä</i>	Taivasmatkalaisen eloonjääminen	5
<i>Rauni Välikangas</i>	Mansiomaailmat	8
<i>Pertti Leinonen</i>	Henkilökohtaisia ajatuksia morontiamotasta.....	12
<i>Tuula Parviainen</i>	Morontiaelämä.....	16
<i>Katkelma</i>	Apostoli Addain oppi	20
<i>Kalevi Krekilä</i>	Rönsyilyä	23

HEIJASTE

Julkaisija: Suomen Urantia-seura r.y.

Päätoimittaja

Martti Vanninen
Krattivuorentie 9 E 13, 02320 ESPOO
Puh. (09) 809 2160; 040 727 8714
martti.vanninen@kolumbus.fi

Toimitussihteeri

Leena Kari
Pohj. Hesperiank. 37 B 44, 00260 HELSINKI
Puh. (09) 445 883
leena.kari@kolumbus.fi

Toimittajat

Maija Heikkilä
Kallioharjuntie 8
00930 HELSINKI
Puh. (09) 323 4147

Seppo Niskanen
Aurinkoranta 6 B 22
00990 HELSINKI
Puh. (09) 694 7989
040 526 8283
seppo.niskanen@mediakoti.fi

Jouni Nurmi
Laivalahdenkaari 15 A 17
00810 HELSINKI
Puh. (09) 755 5070
jouni.s.nurmi@luukku.com

Heijaste on Suomen Urantia-seura r.y:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. Heijaste ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto* -teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinnot *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura r.y:n kantaa.

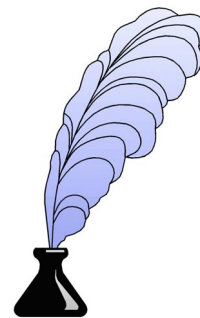
Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan päätoimittajalle.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertatilaus (kalenterivuosi / neljä numeroa) maksaa 15 euroa, irtonumero 4 euroa. Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu Suomen Urantia-seuran pankkitilille: **Nordea 142730-102126**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**. Jatkossa tilaaja saa laskun vuosittain tilaajaosoitteeseen.

Pyydämme lähettämään numeroon 2/2004 tarkoitetun aineiston toimitukselle 21.5.2004 mennessä.

Suomen Urantia-seura r.y.	PL 212, 00101 HELSINKI Sähköposti: urantia-seura@urantia.fi Verkkosivu: http://www.urantia.fi
Urantia-säätiön Suomen-toimisto	PL 18, 15101 LAHTI Puhelin ja faksi: (03) 777 8191 Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi Verkkosivu: http://www.urantia.org
• Suomen Urantia-seuran yleinen pankkitili: (lahjoitukset, Heijasteen tilausmaksut)	Nordea 142730-102126
• Suomen Urantia-seuran käännösrahasto: (lahjoitukset vironkielistä käännöstä varten; keräysluvan numero: OKU 2382A)	Nordea 142730-102399
• Urantia-säätiön pankkitili Suomessa (lahjoitukset):	Sampo 800012-70160873

Puheenjohtajan kynästä

Lehden 2/2003 palstalla esittelimme **Urantia-liikkeen toiminnan tarkoitusta** seuramme ja IUA:n sääntöjä lainaten. Tätä tarkoitukselauseketta täydentävät luontevasti vielä **organisaatiolle määritellyt tehtävät**, joita tällä kertaa tarkastelemme.

Tehtäviä kuvaillessa on helppo löytää asioita, joissa seuramme jo toimii ja joita on luonnehdittu seuramme säännöissä sekä käsitelty hallituksen vuosittaisissa toimintakertomuksissa. Nämä kaikki palvelevat enemmän tai vähemmän suoraan koko olemassaolomme tarkoitusta: *Urantia-kirjan* opetusten syvällisempää ymmärtämistä, leviämistä ja asiallista levittämistä. Tehtävämme on myös tutkia *Urantia-kirjan* opetuksia, paitsi avoimin mielin, myös sen positiivisessa hengessä. Samoin otamme vastuun niistä tehtävistä, jotka seura on ottanut hoitaakseen.

Mutta toisen, ja usein kirjaamattoman, näkökulman muodostavat asiat, joihin seuramme ei osallistu. Jaellemme pidä vaaria työstämme, niin varsin pian huomaamme olevamme jonkinlainen sekatavarakauppa, joka rypee vähän kaikessa. Emmehän halua, että ulkopuolisetkaan tunnistaisivat meitä lähinnä muista toiminnoista kuin siitä, mitä varten seuramme on perustettu. Seura ei esimerkiksi ole ottanut tavakseen välittää mainoksia tai toisten ilmoituksia omassa lehdessään, nettisivuilla tai tilaisuuksissaan vain kerätäkseen toiminnalleen rahaa – ja samalla hämähäyttääkseen omaa kuvaansa ja nimeään. Vaikka raha tiettyyn määrään saakka onkin helpottavaa ja jopa tarpeellista, niin sen hyöty on helposti pois valuvaa, ja pitkän päälle oheistoiminta on kuitenkin ”oman oksan sahaamista” ja pääasian unohtamista. Eikä missään tapauksessa ole hyvä, jos joku vain edes epäileekin, että sponsorit tai mainostajat voisivat ohjata toimintaamme ja päätöksiämme. Eli kyllä sanonta ”suutarin on parempi pysyä lestissään” pitää paikkansa tässäkin. Tehdään vain sitä, mikä meille on tehtäväksi annettu. Ja meidän ”suutareis-

tamme” voi vielä kiittäen sanoa, että kaikki työ, mitä seurassamme on tehty, on ollut täysin palkatonta! Se on suunnattoman arvokasta, vaikka ei poistakaan rahan tarvetta kokonaan. Oletteko muuten huomanneet missään *Urantia-kirjassa* koskaan mainittavan kääntäjän nimeä tai edes kirjapainon nimeä? Ei, koska sellaisia ei ole haluttu annettuun ilmoitukseen liittää. Ainoa ”maallinen” yhteys on julkaisusta vastuussa olevan Urantia-säätiön nimi ja yhteystiedot. Se on heille täysin tarkoituksellista, mutta meidän seuramme on vain maallinen organisaatio eikä pyri sen kummempaan.

Mikäänhän ei estä seuramme jäseniä olemasta mukana missä vain ja tekemästä mitä vain omassa elämässään. On jopa hyvin toivottavaa, että *Urantia-kirjan* lukijat olisivat **yksityishenkilöinä** mukana mitä moninaisimmissa hankkeissa ja yhteiskunnallisissa tehtävissä, vähäisimmistä suurimpaan, antaen saamansa valon loistaa sekä viisauden ja kokemuksen karttua. Mutta voi ehkä tuskin toivoa, että seuramme – järjestönä(!) – olisi aina mukana ja antaisi tukensa ja nimensä moniin, varmasti hyvääkin tarkoittaviin ja sinänsä kannatettaviin, yksityisiin hankkeisiin. Seuralla on näin ollen omat tehtävänsä ja vastuunsa, eikä se halua leimautua tai tulla liitettyksi mihinkään muuhun. Silloin tällöin kysellään esimerkiksi vain sitä, voisiko seuramme postittaa jäsenistölleen jotain muuta kuin seuran tiedotetta, mutta sellaiseen on ollut vain yksi vastaus.

Ehkä ainoa ulkopuolinen asia, mihin seura on antanut varauksellisen tukensa, on yksityisten henkilöiden pitämä *Urantia-kirjan* lukupiiritoiminta. Tämä on suoraan ja ehdottomasti seuramme tavoitteiden mukaista toimintaa, vaikka mitkään lukupiirit eivät olekaan seuramme järjestämiä. Seuramme voi esimerkiksi julkaista heidän yhteystietojaan tai auttaa muuten alkuun. Mutta sana ”varauksellinen” on tässä sen vuoksi, että seura ei ketään valvo ja viime kädessä lukupiiri kuitenkin itse vastaa toimistaan. Lähinnä ulkomailta on korviini kantautunut myös har-

voja tapauksia, jolloin ns. opintoryhmässä on *Urantia-kirjalle* annettu vain pieni ja nimellinen huomio, kun pääosa toiminnasta onkin ollut jotain tyystin muuta, jopa kirjan opetusten ja Urantia-liikkeen vastaista toimintaa, mutta silti he ovat olleet hakemassa Urantia-liikkeen tukea ja käyttäneet hyväkseen Urantia-ilmoituksen nimeä ja arvovaltaa. Mainitakoon vielä selkeyden vuoksi, että mitkään *Urantia-kirjan* lukupiirit eivät voi käyttää toiminnassaan Urantia-logoa (kolmesta samankeskeisestä sinisestä ympyrästä koostuvaa tunnusta). Vaikka seuramme sitä saakin käyttää, niin emme voi oikeutta edelleen jakaa. Logo on lisensoitu Urantia-säätiölle, ja logoa voivat käyttää myös ja vain kansainvälinen Urantia-yhdistys (IUA) ja sen rekisteröidyt jäsenjärjestöt.

Vielä tärkeää on mainita seurastamme, ja samalla koko Urantia-liikkeestä, myös se asia, että emme ole järjestö, joka olisi rekisteröitynyt uskonnoksi tai olisi edes lahko tai kultti. **William S. Sadler Jr:n** sanoin ”olemme yksinkertaisesti vain uskonnollisen tarkoituksensa omaava sosiaalinen järjestö”. Jäsenemme voivat kuulua tai olla kuulumatta mihin tahansa rekisteröityyn uskontoon, eikä se ole seuran asia. *Urantia-kirja* haluaa ihmisten omaavan **henkilökohtaisen** uskonnon, jossa mahdollinen institutionaalinen uskonto jää aina toissijaiseksi. Tätä virallista uskonnoksi tunnustautumattomuutta ei pidä tulkita väärin, siten että uskonto ja hengellisyys olisi Urantia-liikkeessä mukana oltaessa jokin vältettävä asia. Ei, sillä aidosta uskonnostahan me kaikki olemme nimenomaan kiinnostuneita, mutta enemmän henkilökohtaisen kokemuksen tasolla kuin dogmaattisena instituutiona, joita maailma on jo pullollaan. Eikä seura halua missään tapauksessa rajoittaa kenessäkään hengellisyyttä vaan päinvastoin: eläköön henkilökohtainen usko, kokemus ja spontaanisuus, sillä mikään ei ole ihmiselle tärkeämpää kuin hänen uskonsa! Sitä meidän tulee aina vahvistaa ja rohkaista: – *Jumalaa tunteva ihminen kuvailee hengellisiä kokemuksiaan – ei epäuskoisten vakuuttamiseksi – vaan uskovien mielenlennnykseksi ja keskinäiseksi tyydytykseksi.* [30:5] Jos Urantia-liike ryhtyisi omaksi uskonnoksi, se olisi selkeästi vastoin ei *Urantia-kirjan* sanaa mutta henkeä ja ilmoituksenantajien toiveita. Se tie olisi hyvin herkkä johtamaan juuri siihen kivettyneeseen dogmaattisuuteen ja henkilökultteihin sekä elävän totuuden jähmettymiseen, jota kirjan mukaan on nykyuskontojen kohdalla valitettavasti tapahtunut. Kirja sanoo: *Mitään vaaraa ei kätköidy siihen, että uskonto*

muuttuu yhä enemmän yksityisasiaksi, henkilökohtaiseksi kokemukseksi, niin kauan kuin uskonto ei menetä epäitsekäisyytensä ja rakastavaan sosiaaliseen palveluun kannustavaa vaikutustaan. [1090:3] Sitä paitsi Urantia-ilmoitus on paljon muutakin kuin vain uskontoa; se on kokonaisvaltaista käsitystä universumista, älyperäistä pohdiske-lua kosmologiasta, historiasta, tieteestä, filosofiasta jne.

Yleisesti ottaen Urantia-liike on pyrkinyt pitämään aina hillittyä roolia, halunnut välttää toiminnassaan tehokeinoja, eikä ole tieteen tahtoen pyrkinyt koskaan otsikoihin. Urantia-säätiön johtokunnan puheenjohtaja **Richard Keeler** mainitsi mielenkiintoisesti eräässä linjapuheessaan (IUA Journal 4/2002) käsityksensä, että koska maailma ei vielä ole valmis yleisesti vastaanottamaan annettua uusinta ilmoitusta, niin tällä hetkellä kaikista ihmisistä noin 90 % suhtautuu Urantia-ilmoitukseen joko neutraalisti tai osa jopa kielteisesti, kun taas vain korkeintaan 10 %:sta voisi tulla kirjan lukijoita. Eli joukkomittainen mainostaminen johtaisi nykyisellään enemmänkin vastakkainasetteluun kuin kannatukseen. Näin ollen voi hyvin ymmärtää ilmoituksenantajien silloisia ohjeita kirjan levityksestä: Perustakaa tuhansittain opintoryhmiä ja levittäkää kirjaa pääasiassa henkilöltä henkilölle. *Urantia-kirja* ja Urantia-liike pyrkivätkin olemaan hyvin esillä ja kaikkien saatavilla mutta kuitenkin tekemättä itsestään mitään numeroa ja olematta mitään houkuttelevampaa ja huomiota herättävämpää kuin kanta-mansa sanoma. Urantian sanomaa ei voi eikä pidä pitää vakan alla, mutta viisas levittäjä toimii vain kuin maan suola tai hapate taikinassa, kylvää totuuden siemeniä ja odottaa kärsivällisesti ja hyvydellä, kun aika tekee omaa tehtäväänsä. Turhalla kiireellä on maailmassa pilattu lukematon määrä hyviä tavoitteita. Lopuksi voisi uskonnosta sanoa vielä senkin huomion, että sen ei tule kenenkään elämässä olla mikään erillinen funktio, vaan sen tulisi olla täysin integroitunut elämäänsä itseensä. *Jos osa elämästä otetaan erilleen ja nimitetään uskonnoksi, se on samaa kuin elämän pirstominen ja uskonnon vääristäminen.* [1124:3] Eli elämme elämää kuin olisimme aina ”Hänen kasvojensa edessä”.

Tapio Talvitie

Taivasmatkalaisen eloonjääminen

RAIMO ALA-HYNNILÄ
ALUSTUS TALVIPÄMILLÄ 24.1.2004

Ihmiskunnassa vallitsevia käsityksiä kuolemasta ja fyysisen elämän jälkeisistä tapahtumista on hyvin monenlaisia.

Ateisti uskoo ihmisen elämän päättyvän fyysisen kuoleman hetkellä; ruumis maatuu aikanaan, ja elämä on ollut siinä. Humanistinen muunnos ateisille on käsitys elämän jatkuvuudesta ihmisen jälkeläisissä sukupolvesta toiseen, vaikka itse yksilö ei jatkaisikaan millään tavalla elämäänsä. Lähes kaikissa johonkin maapallon kymmeniin uskontoihin perustuvissa käsityksissä fyysisen kuoleman hetki ei edusta lopullista kuolemaa, vaan ihmisen henki, sielu tai jokin muu osanen jatkaa olemassaoloaan. Muinaiset ihmiset saattoivat uskoa ihmisen syntyvän uudelleen ja jatkavan elämäänsä esimerkiksi linnun, krokotiilin tai jonkin muun eläimen hahmossa. Jotkut saattavat perustaa uskomuksensa kuoleman jälkeisestä elämästä siihen, että he syntyvät maan päälle uudelleen ja elävät täällä elämän toisensa jälkeen. Kristinuskon joidenkin lahkojen piirissä on käsitetty hyvin kirjaimellisesti käsite ruumiin ylösnousemus, eli kun hetki on käsillä, haudat avautuvat ja ruumiit temmataan taivaaseen. Voisi kuvitella näyn olevan mitä kammostavin. Muinaiset egyptiläiset ottivat tämän näkökohdan taitavasti huomioon ja balsamoivat kuolleen ruumiin odottamaan tuota ylösnousemushetkeä ja kestämaan koko ikuisen tulevan elämän.

Miksi näitä erilaisia käsityksiä kuoleman jälkeisistä asioista on sitten niin hirveän paljon?

Tämän kysymyksen voisi yksinkertaisesti selittää sillä, että niitä kuoleman rajan ylittäjiä, jotka olisivat tulleet takaisin kertomaan näistä asioista meille eläville, ei ole. Asia ei liene aivan näin yksinkertainen. Kuolemaan on kaikkien kansojen parissa aina liittynyt mystiikkaa ja salaperäisyyttä, toivoa ikuisesta elämästä sekä toivoa jälleennäkemisestä. Siihen on käsitetty liittyvän ihmisen palkitseminen hyvistä teoista, vapautuminen kivusta ja kärsimyksestä ja toisaalta ihmisen rankaiseminen hänen pahoista teoistaan. Kehitysuskonnot ovat kyllä halukkaasti luoneet omat käsityksensä kuolemasta, mutta kuten niiden käsitykset itse elämästäkin ovat vajavaisia, niin ovat myös auttamattomasti käsitykset erityisesti

tuonpuoleisista asioista.

Meillä on kädessämme *Urantia-kirja*, joka kertoo erityisen paljon juuri kuoleman jälkeisistä asioista, onhan maanpäällinen elämä vain ikään kuin silmänräpäys koko ikuisuudessa, ja siinä mielessä tietoa tuonpuoleisista asioista jaetaankin kirjan sivuilla anteliaasti, millään lailla asioita salaamatta tai mystifioimatta.

Mitä sitten tapahtuu *Urantia-kirjan* mukaan kuoleman hetkellä? Kirja kertoo ensinnäkin kolmesta kuoleman eri lajista: hengellinen (eli sielun) kuolema, älyllinen (eli mielen) kuolema ja kolmantena fyysinen (eli ruumiin ja mielen) kuolema. Ensin mainittu ja iankaikkisuuden kannalta katsottuna ehdottomasti kamalin on hengellinen kuolema, sillä se on kosmiselta kannalta katsottuna ja merkitykseltään lopullinen. Kuolevainen ihminen on maan päällä eläessään tehnyt lopullisen päätöksensä torjua ikuisen elämä, ja hänet on hengellisessä mielessä julistettu lopullisesti kuolleeksi. Tällaisen ihmisen elämä ei jatku personoidussa olomuodossa enää tuonpuoleisessa.

Kuoleman lajeista mielen kuolema ja varsinaisen fyysisen kuolema ei iankaikkisuuden näkökulmasta katsottuna tarkoita persoonallisuuden tuhoutumista; ainoastaan hengellinen kuolema tarkoittaa sitä.

Fyysisen kuoleman hetkestä kirja kertoo mm. seuraavaa:

Aineellinen ruumis palaa kuoleman jälkeen siihen alkuaineiden maailmaan, josta se oli peräisin, mutta kaksi eloonjääneen persoonallisuuden ei-aineellista osatekijää jatkaa olemassaoloaan: ennalta olemassa oleva Ajatuksen-suuntaaja mukanaan muistiin tallentunut toisinto kuolevaisena eletystä elämänvaiheesta siirtyy Diviningtoniin, ja kotalonsuojelijan huostassa jäljelle jää myös edesmenneen ihmisen kuolematon morontiasielu. Nämä sielun osa-alueet ja muodot, nämä aikanaan kineettiset mutta nyt staattiset identiteetin kaaviot ovat morontiamailmoissa tapahtuvan uudelleenpersonoinnin kannalta välttämättömiä. Ja juuri Suuntaajan ja sielun jälleenyhdistyminen kokoaa eloonjäävän persoonallisuuden taas yhteen eli tekee sinusta sinä hetkenä, kun heräät morontiassa, taas tietoisin. [1230:3]

Jokainen meistä on todennäköisesti joskus elämässään pohtinut, kuuluuko itse siihen joukkoon, joka kuoleman jälkeen jatkaa olemassaoloaan. Tämä kysymys askarruttaa jossain vaiheessa meidän useimpien mieliä. *Urantia-kirja* vastaa tähän useassa kohdassa:

*Persoonallisuuden ikuinen eloonjääminen riippuu kokonaan kuolevaisen mielen tekemästä valinnasta. Sen tekemät päätökset määräävät kuolemattoman sielun eloonjäämispotentialiin. Kun mieli uskoo Jumalaan ja sielu tuntee Jumalan, ja kun ne yhdessä hoivaavan Suuntaajan kanssa kaikki **halajavat** Jumalaa, silloin on eloonjääminen varmistettu. [69:8]*

Kuolevaisen olennon mielen tekemät erehdykset ja ihmisen käyttäytymisessä ilmenevät virheet saattavat merkittävästi hidastaa sielun kehitystä, vaikeivat ne voikaan tällaista morontia-ilmiotä estää, kun sisimmässä oleva Suuntaaja on luodun olennon tahdon antamalla suostumuksella sen kerran alulle pannut. Mutta ennen fyysistä kuolemaa on samaisella aineellisella ja inhimillisellä tahdolla milloin tahansa valta peruuttaa tällainen päätös ja torjua eloonjääminen. Vielä eloonjäämisen jälkeenkin on ylösnousemuskuolevaisella yhä tämä oikeus tehdä päätös ikuisen elämän torjumisesta. Kehittyvä ja ylösnouseva luotu voi ennen Suuntaajaan fuusioitumista minä hetkenä hyvänsä päättää Paratiisin-Isän tahdon hylkäämisestä. Fuusioituminen Suuntaajan kanssa on merkki siitä, että ylösnousemuskuolevainen on ikuisiksi ajoiksi ja varauksetta päättänyt noudattaa Isän tahtoa. [1218:9]

*Rauha tässä elämässä, eloonjääminen kuolemassa, täydellisyys seuraavassa elämässä, palvelu ikuisuudessa – kaikki nämä saavutetaan (hengessä) **tällä hetkellä**, kunhan luodun persoonallisuus suostuu alistamaan – päättää alistaa – luodun olennon tahdon Isän tahdolle. [1221:5]*

Vastaus eloonjäämisen varmuudesta voidaan kiteyttää yhteen lauseeseen: *Kun mieli uskoo Jumalaan ja sielu tuntee Jumalan, ja kun ne yhdessä hoivaavan Suuntaajan kanssa kaikki **halajavat** Jumalaa, silloin on eloonjääminen varmistettu. [69: 8]*

Kuolevaisen jälleenpersonoiminen tapahtuu mansiomaailman elämän kokoonpanosaleissa. Jumalallista alkuperää edustava Ajatuksensuuntaajasi palaa odottavaan, uuden hahmon saaneeseen morontialuotuun, kohtalonsuojelijaserafi palauttaa hallussaan olleen kuolemattoman morontiasielun samaiselle morontialuodulle, ja täten persoonallisuus he-

rää jälleen henkiin, tosin erilaisessa hahmossa kuin maan päällä.

Joillakin tämä jälleenpersonoiminen voi tapahtua jo hyvin nopeasti kuoleman jälkeen, ja taas toisilla tämä henkiinherättäminen voi tapahtua vasta pitkän tiedottomuuden tilassa olemisen jälkeen. Kirja kertoo tästä seuraavaa:

Evolutionaarisen maailman varhaisempina aikoina vain harvat kuolevaiset menevät tuomiolle kolmantena päivänä. Mutta aikojen kuluessa yhä useammalle edistyneelle kuolevaiselle osoitetaan henkilökohtainen kohtalonsuojelija, ja näin näistä kehittyvistä luoduista yhä useammat jälleenpersonoidaan ensimmäisessä mansiomaailmassa kolmantena päivänä luonnollisen kuoleman jälkeen. Suuntaajan paluu on tällaisissa tapauksissa merkinä ihmissielun heräämisestä, ja kysymyksessä on silloin kuolleen jälleenpersonoiminen aivan yhtä konkreettisesti kuin suoritettaessa joukkomittainen nimenhuuto evolutionaaristen maailmojen tuomiokauden lopulla. [569:4]

Yleisesti ottaen voidaan sanoa, että silloin kun edistynyt kuolevainen on saavuttanut elämänsä aikana kolmannen kehän hengellisessä kehityksessään ja hänelle on siksi osoitettu henkilökohtainen kohtalonsuojelija, tällöin hänen eloonjäämisensä kuoleman jälkeen on normaalisti varmistunut ja ylösnousu mansiomaailmoihin tapahtuu ilman viivytyksiä. Joukkomittainen ylösnousu tapahtuu ns. tuomiokausien lopulla tuhannen vuoden välein tai sitten erityisnimenhuutojen yhteydessä. Loppujen lopuksi eloonjäämisestä päättävät Päivien Muinaiset Ajatuksensuuntaajan ja kohtalonsuojelijaserafin yksilöä koskevan suosituksen perusteella. Tällaiseen ihmispersoonallisuudelle kohtalokkaaseen eloonjäämistuomioon liittyy aina armo ja oikeudenmukaisuus, mikäli jonkin yksilön kohdalla ilmenee epäselvyyttä eloonjäämisen suhteen. *Urantia-kirja* kertoo asiasta seuraavasti:

Milloin ikinä on epäilyjä sen suhteen, onko viisasta ylentää joku ihmisidentiteetti mansiomaailmoihin, universumin hallitukset päättävät asian poikkeuksesta kyseisen yksilön henkilökohtaisten etujen mukaisesti. Empimättä ne ylentävät tällaisen sielun siirtymävaiheessa olevan olennon asemaan samalla, kun ne jatkavat esille nousevan morontiaaikomuksen ja hengellisen tavoitteenasettelun tarkkailua. Jumalallinen oikeudenmukaisuus ei näin ollen jää millään muotoa toteutumatta, ja jumalallinen armeliaisuus saa taas tilaisuuden laajentaa hoivaansa. [1233:3]

Orvontonin ja Nebadonin hallitukset eivät väitä ole-

vansa ehdottoman täydellisiä, kun kysymys on kuolevaisten jälleenpersonoimiseen tähtäävän universaalisen suunnitelman yksityiskohtien totentumisesta, mutta ne väittävät kyllä osoittavansa ja aktuaalisesti ne osoittavatkin kärsivällisyyttä, pitkämielisyyttä, ymmärtäväisyyttä ja armeliasta myötätuntoa. Meidän olisi mieluummin asetettava alttiiksi sellaiselle, että kokonainen paikallisjärjestelmä nousee kapinaan, kuin että antaudumme vaaraan riistää yhdeltäkään jostakin evolutionaarisesta maailmasta saapuvilta, kamppailevalta kuolevaiselta sitä iloa, jonka hän kokee seuratessaan ylösnousemuksen elämänuraa. [1233:4]

Kirja kertoo myös siitä, että jossain elämän vaiheessa ihmiselle annetaan kertaalleen täysimääräinen tilaisuus ikuisen eloonjäämisen puolesta tehtävälle ratkaisulle. Mikäli sitä ei ole ehditty elämän lyhydestä johtuen tehdä vielä maan päällä, se tilaisuus annetaan sitten tuonpuoleisessa. Tuonpuoleisessakin on, ehkä yllättävää kyllä, vielä tietoisesti mahdollista torjua ikuisen elämän tarjoamat seikkailut ja haasteet. Vasta Suuntaajan fuusio persoonallisuuden kanssa on tae tällaisen yksilön ikuisen elämän varmuudesta.

Millaisessa hahmossa ja millaisessa paikassa me kuolevaiset sitten olemme tiedottomuuden tilasta herätyämme kuoleman jälkeen? Kysymykseen voisi yksinkertaisesti todeta, että hahmo ja paikka eroavat huomattavasti siitä, mitä me mielikuvituksessamme milloinkaan voisimme kuvitellakaan. Saatu uusi morontiahahmo heijastaa olemuksellaan sitä hengellistä olomuotoa ja sisäistä tilaa, minkä me olemme Urantialla saavuttaneet. Tästä henkitasosta meidän on ponnisteltava ja eteenpäin itseämme kehitettävä, ensin mansiomaailmoissa ja sen jälkeen monilla, monilla sitä seuraavilla sfääreillä yhä kehittyvämpänä hengellisenä olentona, ja lopulta varmaan ikuisuudelta tuntuvan ajanjakson jälkeen voimme todeta omaavamme todellista rakkautta, veljeyttä ja viisautta niin paljon, että meidät luokitellaan finaliitteina puhtaiksi henkihahmoiksi. Kuvitelkaa, että koko tämän pitkän, pitkän ajan meidät kuitenkin eri hahmoissakin voidaan kaikilla näillä sfääreillä tunnistaa ja identifioida täsmälleen siksi samaksi persoonallisuudeksi, minä me vaelluksemme täällä maan päällä fyysisessä olomuodossa aloitimme.

Ikuisesta tulevasta elämästämme ja seikkailustamme maailmankaikkeudessa todetaan *Urantia-kirjassa* rohkeaisesti seuraavaa:

Seikkailunhalua, uteliaisuutta ja yksitoikkoisuuden kammoa – näitä kehittyvän ihmisluonnon synnynnäisiä piirteitä – ei ole istutettu teihin vain ärsyttämään ja kiusaamaan teitä sen lyhyen aikaa, jonka oleskelette maan päällä, vaan pikemminkin vihaamaan teille, että kuolema ei ole muuta kuin alku loputtomalle, seikkailuntäyteiselle elämänuralle, odotuksentäyteiselle ikuiselle elämälle, ikuiselle tutkimusmatkalle. [159:6]

Ryhmytyöaiheita

Millä keinoin ihminen voisi selviytyä maanpäällisestä elämästä tuonpuoleiseen ilman normaalia kuoleamisen kivuliasta kokemusta? Onko tällaista tapahtunut ja missä olosuhteissa se voisi olla mahdollista?

Mikäli persoonallisuus ei jääkään eloon, mihin kaikki yksilön kokemus ja muistiaineisto joutuu?

Miten käy sellaisessa tapauksessa, jos vaikka itse etenet jo kolmantena periodina mansiomaailmoihin ja siitä eteenpäin, mutta esimerkiksi tyttäresi tai poikasi herää kuolon unesta vasta mahdollisesti tuhannen vuoden eli dispensaation perästä? Olemmeko vielä heitä näkemässä ja tapaamassa ikuisen elämämme varrella? Onko kumppanisi/puolisosi rinnallasi myös tulevassa elämässä?

Miksi Jumalalle ja maailmankaikkeudelle on tärkeää, että persoonallisuus tekisi valinnan eloonjäämisen hyväksi?

Vaikuttaako ihmisen sivistys, koulutus tai hänen omaksumansa uskonto tai elämänsuosimus eloonjäämisen mahdollisuuteen?

Mitä tapahtuu vauvalle tai pienelle lapselle, joka on kuollut ennen kuin edes Ajatuksensuuntaaja on asettunut hänen mieleensä?

Miten kristinuskon yleiset käsitykset kuolemasta, ylösnoususta ja tuonpuoleisesta eroavat *Urantia-kirjan* antamasta ilmoituksesta?

Mansiomaailmat

RAUNI VÄLIKANGAS

ALUSTUS TALVIPÄIVILLÄ 24.1.2004

Meillä ei kenelläkään liene mitään oma-kohtaisia tietoja mansiomaailmoista, vaan kaikki käytössä oleva on peräisin *Urantia-kirjasta*. Palautan mieliin joitakin kaikkien jo varmasti lukemia asioita siitä, missä nämä maailmat sijaitsevat, mitä siellä tapahtuu ja miksi. Mutta tärkeintä kai olisi pohtia, miksi meille on niistä kerrottu ja miten meidän on mahdollista käyttää annettua tietoa jo tänä päivänä, tässä ja nyt arjen elämässä.

Minkä tahansa ongelman ratkaisemiseksi tarvitsemme tietoa kokemuksista ja kykyä hahmottaa tulevaa, jotta osaisimme näiden valossa tehdä viisaan päätöksen tässä ja nyt. Mitä kauempaa historiasta asti ja mitä kauemmas tulevaan pystymme hahmottamaan nykyisen ratkaisumme seurauksia, sitä kypsempiä olemme. *Urantia-kirjan* antajien periaatteena onkin antaa meille eväitä hakea historiasta ymmärrystä ja tietoa koko kosmisen olemassaolon määränpäästä ja lähteestä tämänhetkisen tilanteen viisaalle arvioinnille. (s. 215)

Urantia kuuluu noin 700 asutun planeetan kanssa Satanian paikallisjärjestelmään. Järjestelmään kuuluu sen keskuksen, Jerusemin, lisäksi seitsemän siirtymäkulttuurin palloa, joista jokaisella on seitsemän satelliittia. Nämä kaikki ovat arkkitehtonisia, siis valmiiksi rakennettuja, ei evolutionaarisia. Yhtä tällaista siirtymäkulttuurin eli morontiatason palloryhmää nimitetään mansiomaailmoiksi. Fyysisesti ne poikkeavat meidän Urantiastamme. Ne ovat lämmitettyjä ja valaistuja; siellä ei ole myrskyjä eikä siellä sada. Asunnoissa ei tarvita kattoja. Lämpötila päivällä on parikymmentä astetta, ja se lasketaan yöksi kymmenen asteeseen. Vuoria ja meriä ei ole mutta kylläkin pieniä järviä ja jokia. Maata viljellään lähinnä kaunistuksen vuoksi. (s. 519–520)

Satelliitit ovat kuolevaisten vastaanotto- ja koulutusmaailmoja. Ne ovat myös viivytyksmaailmoja. Ihmisen kuolevaisolotilan ja sen jälkeen seuraavan henkistatuksen välinen morontiaallinen siirtymävaihe alkaa jo Urantialla sielun synnystä eli hetkestä, jolloin henkeä oleva Suuntaaja asettuu moraalisesta valintaan kykenevän luodun olennon mieleen. *Kuole-*

vaisen kuolema on keino, jolla kuolevainen vapautuu lihallisena elettävästä aineellisesta elämästä; – –. [540:3] Arkkienkelien maailmassa luokitellaan, arkistoidaan ja säilytetään kuolevaista persoonallisuutta koskevat muistiinmerkinnät ja identifioimisvarmistimet ruumiin kuoleman ja kuolleista herättämisen välisenä aikana (409:5). Kuoleman jälkeen yksilö siirretään heti tai myöhemmin kehitystasonsa mukaan ensimmäiseen mansiomaailmaan, jossa hänet kootaan uudelleen suurissa heräämishalleissa. Kuolleista herättämisen saavat aikaan Ajatuksensuuntaajat, arkkienkelit, kohtalonsuojelijat ja Elämänkantajat. Suuntaaja tuo hallussaan olleen mielen kopion, aktiivisen muistin ja persoonallisuuden henkistyneet osatekiöt. Kohtalonsuojelija tuo sielun mukana mielen matriisin ja identiteetin passiiviset potentiaalit. Kun nämä osatekiöt liitetään yksilölle valmistettuun ruumiiseen, joka ei ole lihaa ja verta, tapahtuu ns. kuolleista herääminen, jota kuvataan ikimuistoiseksi. Tästä uusi morontiakokelas jatkaa täsmälleen samantasoisena kuin hän oli kuollessaan. (532:7)

Mansiomaailmoissa olet ennen muuta ihmis mieli, joka on sijoitettu morontiahahmoon. Tarkoituksena on viivyttää ja kouluttaa olentoa sille tasolle, joka on mahdollista saavuttaa kehittyneellä planeetalla lihallisen elämän aikana.

Näitä maailmoja sanotaan kuolevaisuudesta vapautumisen sfääreiksi (539:2), ja täällä niiden kuolevaisten, jotka eivät planeetalla eletyn lihallisen elämänsä aikana onnistuneet saavuttamaan fuusiota, olisi tarkoitus se taso saavuttaa. Täällä heidän on opittava hallitsemaan ikuisen elämänuran oleelliset asiat ja hankittava ominaisuudet, joita he eivät lihallisen elämänvaiheensa kuluessa voineet hankkia tai jotka he jättivät silloin hankkimatta joko perinnöllisten tekijöiden aiheuttamista esteistä tai epäedullisista ympäristötekijöistä tai muista syistä johtuen. (517:3) Koska meidän siis olisi mahdollista saavuttaa tämä taso planetaarisen elämän aikana, nämä kuvaukset mansiomaailman opetuksista on annettu meille varmaankin auttamaan lähitavoitteiden asettelussa ja *Urantia-kirjan* teoreettisen tiedon käyt-

töönottamisessa ja kehityksen tueksi jo tässä ja nyt. Kun Jeesus eli Urantialla, niin pelkästään inhimillisenä olentona hän saavutti sen maksimin, mikä meille kaikille ihmisinä on täällä mahdollista. Mansiomaailman opetuksista ja Jeesuksen kastetta edeltävän elämän kuvauksista tihkuu meille tietoa omista mahdollisuuksistamme, ja niiden avulla meidän on hyvä pelata omaa tämänhetkistä tilaamme. Annettu tieto ei ole vain älyllisesti innostavaa vaan ennen kaikkea valtava tuki ihmisenä kasvamisen vaikeassa tehtävässä.

Ensimmäisestä mansiomaailmasta sanotaan, että koulutus siellä on **luonteenvikoja ja kokemuksen puutteita korjaavaa**: pyritään poistamaan negatiivisia asioita. Biologiset puutteellisuudet, jotka koskevat sukupuolielämää, perhesuhteita ja vanhempana toimimista, joko korjataan täällä tai siirretään Jerusemissa myöhemmin tapahtuvaksi.

Jokaisen kuolevaisen kuten myös serafin ja keskiväliolennon on käytävä jotenkin läpi **kehittyvän lapsen vanhempana olemisen kokemus**. Lapsen ja vanhemman välinen suhde auttaa ymmärtämään Universaalisen Isän ja hänen universumilastensa välistä suhdetta. Mikäli tällaista kokemusta ei planeetalla ole saavutettu, niin puolet tästä kokemuksesta voidaan hankkia lasten koehoitolassa. (517:1) Siellä lapset, jotka ovat kuolleet ennen kuin saavuttivat hengellisen statuksen, jälleenpersonoidaan, kun ensin ylösnoussut vanhempi herää mansiomaailmassa. Lapset ovat siellä samannäköisiä kuin synnyinmaailmassaan, paitsi että sukupuolten välinen ero puuttuu. Tällainen kuolevainen laji ei lisäännä. Vanhempi voi anoa väliaikaista siirtoa finaaliin maailmaan toimiakseen siellä omien tai muiden lasten apulaisvanhempana.

Seksuaalisen kokemuksen puutteita ei enää voida korjata fyysisessä mielessä, mutta kaikki sen sosiaaliset, älylliset, emotionaaliset ja hengelliset puolet voidaan. Niille ihmisille, joilta olosuhteet tai heidän itsensä tekemä huono arvio riisti antoisasta sukupuolisuhteesta saatavat edut, suodaan tilaisuus hankkia nämä oleellisen tärkeät kuolevaisen kokemukset olemalla läheisessä yhteydessä Aatamiluokan sukupuolisiin luotuihin ja tarkkailemalla perheenjäsenenä näiden olentojen elintapoja ja käyttäytymistä. (516:1)

Selviydyttyään tämän mansonian koulutuksesta tai mikäli häntä ei ole tarkoitus viivyttää tässä

maailmassa, nousija vaipuu siirtymäuneen ja menettämättä suuntaajamuistiaan herää seuraavassa maailmassa uuden kehon saaneena. (534:8) Näin tapahtuu aina kun siirrytään mansiomaailmasta toiseen.

Toisessa mansiomaailmassa poistetaan älyllisyyden alueella esiintyvät **ristiriitaisuudet ja mentaalisen epäharmonian ilmentymät korjataan**. Täällä tutustutaan mansonian elollisuuden eri luokkiin, jotka ovat hyvin erilaisia mutta toisiaan kohtaan ystävällisiä ja veljellisiä. Minkäänlaista syrjintää ei esiinny. Työryhmät ja sosiaaliset organisaatiot sekä muut morontiatoinnot lisääntyvät. Opetus näissä kahdessa ensimmäisessä maailmassa on lähinnä puutteita korjaavaa – negatiivista. Tästä eteenpäin se on positiivista.

Kolmanteen mansiomaailmaan saapuminen aloittaa positiivisen, eteenpäin suuntautuvan morontiakulttuuriin perehtymisen. **Tämä maailma on suuren henkilökohtaisen ja sosiaalisen edistymisen maailma**. Opetus on käytäntöön pohjautuvaa, ja se johdattaa kosmisten merkitysten ja maailmankaikkeuden riippuvuussuhteiden älylliseen ymmärtämiseen. Morontiamota, morontiafilosofia ja ihmisen filosofia rinnakkain käsiteltyinä laajentaa ajattelua.

Neljännessä mansiomaailmassa **opetellaan morontiaanista sosiaalista elämää**. Eräs tärkeimmistä kuolevaisina kokemamme elämänvaiheen aikana opittavista läksyistä on ryhmätyö (312:1). Täällä opetellaan sosiaalista toimintatapaa, joka perustuu keskinäiseen avunantoon, palveluna ilmenevään epäitsekäaseen rakkauteen, tapaa, joka ei perustu itsestehostukseen eikä tähtää itsekkäaseen muiden voittamiseen. Taivasmatkalaiset alkavat tiedostaa itsensä Jumalaa etsiviksi, tunteviksi, ilmoittaviksi sekä Jumalan löytäviksi olennoiksi. Paratiisipäämäärä alkaa häämöttää mielissä. Täällä opitaan paikallisuniversumin kieli.

Viidenteen mansiomaailmaan siirtyminen on valtava edistysaskel. Kosminen tietoisuus herää, nousijasta tulee universumimielinen ja hänen näköalansa laajenevat. Paratiisiin-nousuun liittyvä suurenmoinen, yliverlainen ja jumalallinen kohtalo alkaa valjeta avartuvalle mielelle, ja todellinen kokemuksellinen nousuinnostus alkaa ilmetä. Opiskelu käy omaaloitteiseksi, epäitsekäs palvelu luontaiseksi ja pal-

vonta spontaaniksi. Nousijaa valmistellaan konstellaatio-opiskelua varten ja Uversan kielen opiskelu tehostuu.

Kuudes mansiomaailma on kuolevaisen kannalta loistava kausi, ja täällä yleensä planetaarisen eläinlukupäin karkeat jäänteet jäävät taakse. Nousijoista tulee ystävällisiä, ymmärtäviä, myötätuntoisia ja suvaitsevaisia. Täällä yleensä kuolevainen mieli ja Suuntaaja saavuttavat toimivan samuuden eli tapahtuu suuntaajafuusio, ja sen seurauksena kuolevainen on astunut iäiselle elämänuralle ja **hän on vapautunut kuolevaisuudesta**. Hän on silti vielä kaukana todellisesta hengestä, hän on superkuolevainen. Fuusion jälkeen lomalla oleva nousija tutkii itseään ja valitsee tarjolla olevista vaihtoehtoisista reiteistä ja nousumenetelmistä mieleisimmän.

Seitsemännessä mansoniassa meistä kitketään perimän, planeetalta peräisin olevien epäedullisten ympäristötekijöiden ja taipumusten aiheuttamat haitat eli meistä poistetaan ”pedon merkit”. Eritasoisilta planeetoilta tulleiden nousijoiden väliset erot käytännöllisesti katsoen häviävät. Palvonta muuttuu hengellisemmäksi. Tältä sfääriltä poistutaan **päästötutkinnon** suorittaneiden ryhminä järjestelmän pääkaupunkiin Jerusemiin sen kansalaisuuden saavuttaneina matkalaisina.

Mansoniassa viimeksi saatu **ruumis** säilyy tästä lähtien samana paikallisuuniversumista poistumiseen saakka. Siihen tehdään kyllä muutoksia ja virityksiä. Hahmon muutos ei enää edellytä tietoisuuden ja muistin jatkuvuuden keskeytymistä.

Mansonian koulutus on keino vapautua kuolevaisuudesta. Mielen koulutusta ja hengen kasvatusta harjoitetaan jo synnyinmaailmassa, ja siitä se jatkuu mansoniassa ja koko nousu-uran ajan. Koko universumi on yhtä suurta koulua. Opetuksen tarkoituksena on valistuneen kokemuksen kautta saavuttaa luonteenlujuuutta ja valmentaa pääsemään korkeammille ja hengellisemmille koulutusfääreille. *Iäti jatkuva eteneminen ei koostu pelkästään hengellisestä kehitymisestä. Älyllinen omaksuminen on sekin osa universaalista kasvatusta.* [412:6] Tähän koulutukseen kuuluvat oleellisena osana vierailut edessäpäin oleville sfääreille. Kuten *Urantia-kirja* antaa meille tietoa edessä olevasta johonkin rajaan saakka, niin täälläkin päästään tutkiskelemaan tulevia koulutusmaailmoja.

Tähän koulutukseen mansoniassa osallistuu monia olentoryhmiä, joista olen poiminut muutamia. Mansiomaailmojen opettajat ovat kerubeja ja sanobeja, ja he voivat vierailla aineellisissa maailmoissakin. Opetuksen kerrotaan olevan henkilökohtaista, ryhmä-, luokka- ja massaopetusta. Mansiomaailmoissa koulut on järjestetty kolmeksi yleisryhmäksi: ajattelun koulut, tuntemisen koulut ja tekemisen koulut. Meille opetetaan jo varhain, ettei asioiden lykkääminen merkitse niiden välttämistä. (551:3) Tulemme tietoisiksi **siirtymävaiheen hoi-vaajista**, jotka helpottavat siirtymistä kuolevaisen lihallisesta elämästä morontivaiheeseen. Heiltä opitaan, miten annetaan paineen kehittää tasapainoisuutta ja varmuutta; miten ollaan uskollisia ja vilpittömiä ja kaiken lisäksi iloisia; miten otetaan vastaan haasteita ja kohdataan pelotta vaikeudet ja epävarmuudet. He toimivat monien pettymysten aiheuttajina ja monesti masentavimmat pettymykset ovat toimineet suurena siunauksena. Heiltä nousija oppii, miten kärsiä vähemmän surun ja pettymyksen takia – ensiksi tekemään vähemmän henkilökohtaisia suunnitelmia muiden suhteen ja toiseksi hyväksymään osansa, kun velvollisuus on suoritettu. Meidän ei tulisi ottaa itseämme liian vakavasti. Minän tärkeys kuluttaa energiaa ja uuvuttaa, ei niinkään tavoitteellinen ponnistelu. (s. 555)

Eri planeetoilla on oma kaavansa koskien kuolevaisten fyysistä, mentaalista ja hengellistä olemusta ja taipumuksia, mutta on olemassa myös selkeitä eroja rodullisten perustyyppien erilaisissa näkökannoissa. **Rotujentulkitsijat** toimivat jo ajallisuuden maailmoissa, mutta Urantian sekasortoisen tilan vuoksi heidän toimintamahdollisuutensa täällä ovat kirjan mukaan hyvin vähäiset. He ovat mansiomaailmojen viisaita etnologeja. (553:3)

Mielensuunnittelijat toimivat jo Urantialla ja opettavat esimerkiksi, että ellei oma mielesi palvele sinua hyvin, voit vaihtaa sen Jeesus Nasaretilaisen mieleen. Hän palvelee sinua aina hyvin. Mansiomaailmoissa he tutkivat nousijoiden olemusta, kokemusta ja statusta ja ovat taitavia ryhmittelemään nousijoita tehtäviä ja ylentämistä varten. Psykologien tapaan he kannustavat nopeaa kehitystä ja auttavat näkemään itsemme sellaisina kuin enkelit meidät näkevät. (553:5)

Maisen elämänsä aikana ennen kastetta Jeesus eli vaatimattomissa olosuhteissa ja ammensi *täysin tyh-*

jiin ne hengelliset arvot, jotka ylipäätään voidaan kuolevaisen kokemuksessa saavuttaa. [1200:6] Hän sai tietoa ja saavutti kokemusta sekä yhdisti nämä viisaudeksi aivan kuten muutkin maan kuolevaiset. Mitään yli-luonnollista voimaa hän ei käyttänyt hyväkseen. Hän eli kuolevaisen olennon elämänsä aivan kuten kaikki muutkin ihmissukukunnan edustajat voivat elää oman elämänsä. (s. 1408)

Kirja puhuu paljon kuolevaisen pyrkimyksestä saada mieli hallintaan. Miksi ja millä tavoin? Luvuissa, jotka käsittelevät Jeesuksen nuoruusvuosia, kerrotaan, kuinka Jeesus sai mielensä parempaan järjestykseen: *Vähä vähältä hän oli saattanut jumalallisen ja inhimillisen olemuksensa yhteen. Ja koko tämän älytoiminnan jäsentymisen hän sai aikaan omien päätöstensä voimalla* – —. [1398:4] *Jeesuksella oli kyky panna liikkeelle kaikki mielensä, sielunsa ja ruumiinsa voimavarat kulloinkin käsillä olevan tehtävän suorittamiseen. Hän pystyi keskittämään syvämielteisen mielensä juuri siihen yhteen ongelmaan, jonka hän halusi ratkaista, ja kun tähän vielä liittyi hänen herpaantumaton kärsivällisyytensä, se antoi hänelle kyryn tyynin mielin kestää kaikki kuolevaisen vaikeaan olemassaoloon kuuluvat koettelemukset ja elää elämänsä ikään kuin hän koko ajan ”näki Hänet, joka on näkymätön”.* [1400:7]

Meille lohduksi ja innoitukseksi kirjan kuvaus Jeesuksesta parikymppisenä: *Jeesuksesta on nyt kehittymässä mies, ei vain nuori mies, vaan aikuinen mies. Hän on oppinut kantamaan hyvin vastuuta. Hän tietää, miten elämä jatkuu pettymyksestä huolimatta. Hän kestää urheasti senkin, että hänen kaavailunsa valuvat hukkaan ja hänen tavoitteensa toistaiseksi raukeavat. Hän on oppinut olemaan rehti ja oikeudenmukainen silloinkin, kun hän itse kohtaa epäoikeudenmukaisuutta. Hän oppii sovittamaan hengellisen elämäntavan ihanteensa maisen olemassaolon asettamiin vaatimuksiin. Hän oppii, miten suunnitella, jotta saavuttaisi ihanteellisuutta edustavan korkeamman ja kaukaisemman päämäärän, samalla kun hän kaikkensa antaen uurastaa saavuttaakseen välttämättömyyden asettaman lähempänä olevan ja välittömän päämäärän. Vakaasti hän hankkii taitoa, jota hän tarvitsee sovittaessaan toiveensa ihmisen tilanteen asettamiin arkipäiväisiin vaatimuksiin. Hän hallitsee jo melkein täydellisesti menetelmän, jolla hengelliseen käyttövoimaan sisältyvä energia käytetään aineellisen suorituksen edellyttämän mekanismin pyörittämiseen. Vähän kerrallaan hän oppii elämään taivaallista elämää samalla, kun hänen mainen olemassaolonsa jatkuu. Yhä enemmän hän luottaa siihen, että hänen taivaallinen*

Isänsä viime kädessä ohjaa häntä, samalla kun hän omak-suun isän osan maisen perheensä lasten opastamisessa ja ohjaamisessa. Hän saa yhä enemmän kokemusta siitä, miten voitto kiskaistaan taitavasti tappion kidasta; hän oppii muuntamaan ajallisuudessa koetut vaikenudet ikuisuuden riemuvoitoksi. [1405:4]

Kun ihminen arvioi tämänhetkisen ajattelunsa ja käyttäytymisensä laatua itse oman mittapuunsa mukaan, löytyy sekä hyvää että huonoa ja niiden väliltä merkityksetön nollataso. Kehityksen alkuvaiheilla herää halu poistaa tämä nollatason alapuolinen käyttäytyminen. Kun se on kasvun myötä onnistunut, tulee mahtava tyytyväisyyden olotila. Kasvun jatkuessa entinen, hyväksytty ajatus alkaakin ymmärryksen laajentumisen myötä tuntua väärältä, ja näin nollataso nousee omassa arviossa. Näin tapahtuu koko kehityksen ajan. Mutta mitä ovat ne kehitystä eteenpäin vievät ajatuksen huiput? Kun ihminen tekee kosmisesti moraalisen päätöksen ja sitten toteuttaa sen toiminnassaan, hän kokee, ja tämän kokemuksen merkitykset ja arvot ovat osa hänen ikuista luonnettaan. (1287:4) Omien päätöstensä lujouden, voiman ja peräänantamattomuuden avulla ihminen kasvaa tietoisesti aineellisuudesta kohti hengellisyttä. (1282:1)

Tähän loppuun otan katkelman eräästä hoi-vaavien henkien luvusta: *[S]iinä, millaisena epäitsekkyys ilmenee pyyteettömässä aberruksessa maisten kaltaisensa parhaaksi, eritoten hädänalaisten ja abdingossa elävien kelvollisten olentojen hyväksi, siinä on planetaarisen suuruuden todellinen mitta. Ja Urantian kaltaisessa maailmassa suuruus ilmenee itsehillinnän osoittamisena. Ei se ole suuri, joka ”valloittaa kaupungin” tai ”kukistaa kansakunnan”, vaan pikemminkin se, joka ”panee kuriin oman kiелensä”.* [317:1]

Henkilökohtaisia ajatuksia morontiamotasta

PERTTI LEINONEN

ALUSTUS TALVIPÄIVILLÄ 25.1.2004

Eräs Urantia-ilmoituksen koskettavimpia kohtia on kuvaus **ensimmäisestä mansiomaailmasta** ja erityisesti sen Uuden Elämän Temppeleistä, jossa tapahtuu eloonjääneen kuolevaisolennon olemukseen kuuluvien osien yhdistäminen eli morontiakehon rakentaminen. Kun olemme heränneet morontiatietoisuuteen, käyneet läpi tutustumisjakson ja aloittaneet työn oman itsemme kehittämiseksi ja niiden eläimellistä perintöä olevien luonteenpiirteidemme korjaamiseksi, tulee mukaan jo myös ensimmäisestä mansiomaailmasta lähtien morontiamotan merkityksen opiskelu.

Mitä sitten sisältyy tähän mystiseen **motakäsitteeseen**? Motan ilmoitetaan tarkoittavan morontiaviisautta, jonka *Urantia-kirja* määrittelee seuraavasti:

Mota on filosofian tuolle puolen menevää erisuuntaisen todellisuushavainnoinnin yhteensovittamista, mikä ei ole aineellisten persoonallisuuksien saavutettavissa. [1136:2]

Miten voimme sitten tarkastella asiaa, joka ei ole saavutettavissa täällä fyysisellä tasolla? Meille on kuitenkin kerrottu ilmoituksen olevan motaa kompensoiva korvike ajallisuuden maailmoissa. (57:4) Eli Urantia-ilmoitus on tällainen motan korvike, mutta siihen sisältynee myös itseilmoitus, kun se ilmaantuu sisimmässä olevan Suuntaajan toiminnan tuloksena. (1109:4) Vaikeutemme yhdistää tiede ja uskonto toisiaan täydentäviksi todellisuuden puoliksi johtuu motanäkemyksen puutteesta. Motan ilmoitetaan olevan enemmän kuin korkeata filosofiaa; mota on kuin kaksi silmää verrattuna yhteen, saaden aikaan stereoskooppisen eli syvyysvaikutelman merkityksiin ja arvoihin. Tämä saavutetaan mansiomaailmassa opiskelijan liittäessä morontiaelämän havainnot fyysisen tason kokemuksiensa päälle. Motan ymmärtäminen perustuu myös osittain eloonjäämisen kokemukseen. Vasta motan luoma tietoisuus auttaa meitä ymmärtämään hyvyttä, rakkautta ja totuutta, jotka kätkeytyvät aineellisen maailman ilmiöihin.

Metafyysikan ilmoitetaan olevan ihmisen hyödytön yritys tavoittaa oikea käsitys universumitodel-

lisuudesta. Ilmoitus on ainoa keino korvata tiedon ja ymmärryksen puute fyysisellä tasolla. Meilläkin olisi huomattavasti todellisempi käsitys universumistamme ja elämän yleisyydestä, mikäli emme olisi joutuneet eristyksiin muista planeettakulttuureista. Lisäksi historiakäsityksessämme on ollut katkos, jonka vastaa Urantia-ilmoitus on täydellisemmin korjannut. Vaikka planeettakehityksemme on ollut myrskyisä, on siitä seurannut myös paljon hyvää. Täällä on kehittynyt ympäristö, joka on tuottanut voimakkaita yksilöitä taivasmaailmoihin vastuullisiin tehtäviin – esimerkiksi planeettaneuvostoon.

Urantia-kirjan luku 48 käsittelee morontiaelämää, ja sen kappale 7 kertoo erään Nebadonin Arkkienkelin vierailusta ensimmäiseen mansiomaailmaan, jossa hän kertoo tarkkailleensa morontiaopettajan työkentelyä vähemmän edistyksellisten nousijoiden kanssa seuraten motaopetusta rinnastusmenetelmällä, joka tarkoittaa ihmisfilosofian käsitteiden vertailua vastaavansisältöisiin motamerkityksiin. Arkkienkeli tuo esille 28 filosofian alueelta valittua esimerkkiä, joiden merkitystä olisi hyödyllistä ja kiinnostavaa käsitellä laajemminkin. Seuraavassa muutamia esimerkkejä ja yritykseni kuvailla, mitä ajatuksia ne herättävät.

1. Se, että osoittaa hallitsevansa jonkin erityistaidon, ei merkitse hengellisen kapasiteetin omaamista. Nokkeluus ei korvaa aitoa luonteenlujuntaa. [556:3]

Onko hengellisen kapasiteetin omaaminen sitä, että on toimiva jumalasuhde? Nokkeluus lienee eräs älykkyyden osa-alue paremminkin kuin kyky toteuttaa järkähtämättömästi oikeaksi sisäistämäänsä asiaa.

2. Vain harvat yksilöt elävät tosiasiasa omaamansa uskon mukaan. Perusteeton pelko on mestarillinen ähyllyinen huijaus, jonka kohteena on kuolevaisen kehittyvä sielu. [556:4]

Onko esteenä heikko luonne, yksinjoutumisen pelko vai lukemattomat houkutukset, jotka raastavat ihmistä eri suuntiin? Miten voimme olla varmoja siitä, että pelko on perusteeton? Entä mikä

osuus on sillä, millä psyykkisellä kehällä ihminen on suhteessa kykyyn elää uskonsa mukaan?

3. *Kaikella on mittansa, jota ei voi ylittää; koskaan ei puolen litran astiaan voi mahtua litraa. Hengen käsitemaailmaa ei voi mekaanisesti pakottaa aineellisiin muistikehyksiin.* [556:5]

Eli emme voi omaksua asioita, joihin meillä ei ole tarvittavaa valmiutta: älyllistä, psyykkistä tai hengellistä. Tämä voi tuntua rajoittavalta mutta myös vapauttavalta, sillä meiltä ei vaadita enempää kuin pystymme kohtuudella antamaan. *Nopein tapa sammakonpoikasen tulla sammakoksi on elää jokainen hetki uskollisesti sammakonpoikasena.* [1094:6]

4. *Harvassapa ovat kuolevaiset, jotka rohkenevat koskaan laatia minkäänlaista yhteenvedon tapaista luonnon ja armon yhteisen huolenpidon tuottamista persoonallisuuden ansioista. Useimmat köyhinä itseään pitävät sielut ovat tosiasiaa rikkaita, mutta he eivät suostu sitä uskomaan.* [556:6]

On vaikeata ruveta arvioimaan itseään; jätän sen suosiolla muiden tehtäväksi.

5. *Vaikeudet saattavat uhmata keskinkertaisuutta ja lannistaa pelokkaat, mutta oikeita Kaikkein Korkeimpien lapsia ne vain kannustavat.* [556:7]

Mitä tähän voisi sanoa muuta kuin että meiltä ei koskaan vaadita enempää kuin jaksamme kantaa. Kuitenkin meidän tulisi oppia, ettei kerrassaan mikään ole mahdotonta Jumalan kanssa ja me voimme jopa innostua ja herkutella vaikeuksien kanssa koska ne eivät voi kuitenkaan lopullisesti lannistaa meitä. (291:3)

6. *Omata etuoikeus käyttämättä sitä väärin, omata vapaus sortumatta hillittömyyteen, pitää hallussaan valtaa ja järkähtämättä kieltäytyä käyttämästä sitä itsensä tärkeäksi tekemiseen – nämä ovat korkean sivistyneisyyden osoittimia.* [556:8]

Tämä liittyy mielestäni luonteenlujuuteen ja korkeaan moraaliin sekä tietoisuuteen oikeasta ja väärästä, kokemukseen seurauksista. Voimmeko olla vapaita, jos emme ole käyneet läpi hillittömiä kokemuksia? Tai jos emme ole sortuneet itsetärkeytykseen, tiedämmekö, miksi se on vahingollista? Voiko meillä olla aito käsitys sivistyneisyydestä ilman kokemusta sivistymättömyydestä? Onko mahdollista arvostaa kohtuutta, oikeutta ja rakkautta, jos emme ole tunteet niiden vastakohtia?

Mahtuvatko yhteen maalliseen elämään ainekset riittävään luonteen jalostumiseen, kun lähtökohdat voivat olla niin vaihtelevat kuin mitä ne ovat täällä Urantialla? Joskus se tuntuu aika mahdottomalta, mutta mansiomaailmoitahan on seitsemän, joissa loppuhionta suoritetaan.

7. *Kosmoksessa ei tapahdu umpimähkäisiä ja arvaamattomia sattumuksia. Taivaalliset olennot eivät liioin auta sitä alemmaa olentoa, joka kieltäytyy toimimasta totuuden valon mukaisesti.* [556:9]

Ensimmäinen lause viittaa mielestäni predestinaatioon eli ennaltamääräytymiseen ja elämän- tai sielunsuunnitelmaan, joka on meillä kaikilla jo täällä fyysisellä tasolla. Tämä jatkuu myös mansiomaailmoissa saman periaatteen mukaan. Mikäli henkilö toimii vastoin sitä, minkä sisäisesti tuntee oikeaksi, on hänen koettava ne opetukset, joita toiminta tuottaa. Ilman niitä hän tuskin on kypsä jatkamaan matkaa ylöspäin. Tämä lienee sitä kärsimyksen kokemista kantapään kautta. Apua tulee taas, kun olemme kääntyneet takaisin oikealle polulle.

8. *Ponnistelu ei aina tuota iloa, mutta onnellisuutta ei ole olemassa ilman älyllistä ponnistelua.* [556:10]

Kuinka totta onkaan, että ihminen arvostaa vain ponnistelujen kautta saavutettuja asioita. Moni muistaa omasta nuoruudestaan, kuinka pitkään ja vaivalla säästetyillä rahoilla sai ostettua jotain, mitä oli kauan toivonut. Muistan elävästi, kuinka 1950-luvun alussa, kun kaikesta oli vielä pulaa, keräsin jätepaperia kuten monet muutkin stadin kundit ja sain vihdoinkin oman rannekellon. Olin onnellinen ja hie- man ylpeäkin, kun vihdoinkin pääsin tavoitteeseeni; kaikilla kavereilla ei ollut yhtä komeata kelloa.

9. *Toiminta saa aikaan lujuntaa; kohtuus tulee julki viehätysvoimana.* [556:11]

Viemällä aloittamansa asiat loppuun tulee sisään tydytys, jos asia on ollut merkittävä ja positiivinen itselle tai toiselle. Tunne siitä, että pystyy tekemään asioita, jotka ehkä tuntuvat olevan oman suorituskyvyn rajamailla, aiheuttaa itsevarmuuden kasvua, jota voisi luonnehtia myös lujudeksi.

Kohtuus käsitteenä on kiinnostava. Mikä on kohtuus? Onko kohtuus henkilökohtaisesta moraalikäsitteistöstä riippuva asia? Olen ajatellut erästä kohtuuden määrettä siten, että en haluaisi vaatia keneltäkään enempää kuin itse pystyisin vastaavassa

tilanteessa hänen sijassaan antamaan tai en pyydä jostain palvelusta maksua enempää kuin olisin itse valmis maksamaan.

10. Oikeamielisyys lyö totuuden soittimen harmoniakieliä, ja sävel väräjäää kosmoksen joka kolkeaan, Infiniittisenkin kuuluville. [556:12]

Rehellisyys maan perii. Totuus ei pala tulellessaan.

11. Heikot tyytyvät tekemään päätöksiä, mutta vahvat toimivat. Elämä on vain yhden päivän työ – tee se hyvin. Teko on meidän, tulokset ovat Jumalan. [556:13]

Meiltähän vaaditaan päätöksiä ja yhä enemmän päätöksiä myös moraalisisissa ja hengellisissä asioissa, jotta Suuntaajamme voisi auttaa meitä tehokkaammin. Tosin meidän on myös toimittava päätöstemme edellyttämällä tavalla.

12. Kosmoksen suurin kärsimys on, ettei ole koskaan kärsinyt. Kuolevaiset oppivat viisautta vain kokemalla koettelemuksia. [556:14]

Tämä on mielestäni eräs vaikeimmista asioista sisäistä. Miksi emme opi ilman kärsimystä? Voimmeko oppia jonkun toisen kärsimyksestä? Miksi monet meistä näyttävät saaneen niin raskaan lastin kannettavakseen ja jonkun toisen elämäntaival näyttää ulkoapäin katsottuna paljon ”kevyemmältä”? Teosofit ehkä sanoisivat kyseessä olevan entisten elämien karman, jonka laadusta riippuu yksilön maallisen elämän kokemusten rasittavuus. *Urantia-kirjahan* ei mielestäni kerro ennen syntymää olevasta olemassaolosta mielen tai persoonallisuuden osalta; tosin Suuntaajamme saattavat olla hyvinkin kokeineita ja ”vanhoja”.

13. Tähdet erottuvat parhaiten kokemuksen syvyyksien yksinäisestä eristyneisyydestä, eivät valaistuilta ja henkeäsalpaavilta vuorenhuipuilta. [556:15]

Symboloivatko tähdet Jumalan johdatusta, joka tulee ymmärrettäväksi vasta kriiseissämme?

14. Kiihota tovereittesi totuudennälkää; anna neuvo vasta, kun sitä pyydetään. [556:16]

Yllätän usein itseni tyrkyttämästä lähimmäiselleni mielestäni oikeaa käsitystä, vaikka hän ei sitä ole pyytänyt, ja havahdun vasta kun useimmiten vaimoni sanoo: ”Lopeta toi saarnaaminen!” Kuitenkin toivoisin useammin ihmisten olevan aidosti kiinnostuneita lähimmäistensä maailmankuvasta ja ns. perim-

mäisistä kysymyksistä. Suomalaisessa kulttuurissa se tuntuu kuitenkin olevan melkoinen tabu. Esimerkiksi uskonto koetaan hyvin henkilökohtaiseksi asiaksi, josta ei juuri koskaan keskustella.

15. Teennäisyys on tietämättömän naurettava yritys näyttää viisaalta, hedelmättömän sielun yritys näyttää rikkaalta. [557:1]

Aitous ja rehellisyys edellyttävät vahvaa itse-tuntoa, joka syntyy, paitsi onnellisesta lapsuudesta, hyvästä kasvatuksesta ja hyväksytyksi tulemisen kokemuksesta, myös elämässä saatujen koettelemusten jälkeen, kun on hyväksynyt myös vastoinkäymiset välttämättömänä elämään kuuluvana asiana.

16. Voit havaita hengellisen totuuden vasta, kun tuntien sen koet, eikä moniakaan totuuksia pysty todella muutoin tuntemaan kuin vastoinkäymisissä. [557:2]

Vastoinkäymisiin ei millään tahdo tottua. Mitä vanhemmaksi tulee, sitä filosofisemmin alkaa kuitenkin suhtautua elämässä kaikkeen sellaiseen, mikä herätti aikaisemmin suuria tunnekuohuja. Eläkeikää lähestyessä alkaa jo melkein huomaamattaan tehdä arviota siitä, miten on tullut elettyä, mitä on tullut tehtyä ja mitä jätetty tekemättä.

17. Kunnianhimo on vaarallista, kunnes se on kokonaan sosiaalistettua. Et ole tosiasiallisesti omaksunut yhtään hyvettä, ennen kuin tekosi tekevät sinut sen arvoiseksi. [557:3]

Voiko lähimmäisten palvelusta tulla riippuvaiseksi? Entä onko se oikein ja hyväksyttyä, vai onko kysymys mieletön?

18. Kärsimättömyys on henkistä myrkyä; suuttumus on kuin herbiläispesään heitetty kivi. [557:4]

Kärsivällisyys on mielestäni ensimmäinen ja tärkein opittava asia henkisellä tiellä; ilman sitä mikään tasavertainen ja muita kunnioittava yhteistointi ei ole mahdollista. Ja kärsivällisyyshän kasvaa vain kärsimättömyyden seurausten kokemisesta ja itsetutkistelusta. Jos toiset ajattelevat eri tavalla asioista, se on heidän luonnollinen perusoikeutensa, mutta niin vaikea joskus hyväksyä käytännössä. Kovin henkilökohtainen testi lienee se, voimmeko pitää ihmisestä tai jopa rakastaa häntä, vaikka emme tahdo tulla toimeen keskenämme, arvostamme eri asioita ja maailmankuvamme tai uskomme on vastakkainen.

19. *Huolestuneisuus on hylättävä. Raskaimmat kantaa ovat ne pettymykset, joita ei koskaan tule.* [557:5]

Täytyykö meidän erottaa huolen kantaminen joistain asioista siitä, mitä tarkoitetaan yleisellä huolestuneisuudella, tulevaisuuden pelolla? Minusta niissä on eroa. Ensin mainittu on tietoisuutta vastuunkantamisesta. Positiivisten odotusten ja mielikuvien luominen auttaa meitä toteuttamaan ne käytännössä. Positiivisen tapahtuman kuvitteleva jo toteutuneena ajatustasolla auttaa sen realisoitumista tällä meidän fyysisellä tasollamme.

20. *Vain runoilija pystyy löytämään runollisuutta rutiininomaisen olemassaolon arkipäivän proosasta.* [557:6]

Runous on parhaimmillaan keino antaa pilkahdus jostain kauniista ja todellisesta, pukea pala ikuista tarkoitusta ymmärrettävään muotoon. Todellinen runoilija osaa liittää toisiinsa erilaisia osia ikuisista arvoista ja tuoda ne houkuttelevana visiona kuulijalleen.

21. *Jokaisen taiteenlajin ylevä tehtävä on antaa illuusioiden avulla aavistus korkeammasta universumitodellisuudesta, kiteyttää ajallisuuden tuntemukset ikuisuuden ajatukseksi.* [557:7]

Nämä ajatukset puhuttelevat itseäni varsinkin mestarisäveltäjien kuten Bachin ja Sibeliuksen teoksissa. Musiikilla on suuri vaikutus ihmisen mielialaan kuten myös hiljaisuudella.

22. *Kehittyvää sielua ei tee jumalalliseksi se, mitä se tekee, vaan mitä se pyrkii tekemään.* [557:8]

Onko niin, ettei mikään tekomme voi koskaan olla yhtä hyvä kuin tarkoituksemme?

23. *Kuolema ei lisännyt mitään älylliseen pääomaan eikä hengellisiin varoihin, mutta se lisäsi kokemusten kertymään tietoisuuden eloonjäämisestä.* [557:9]

Kuolema on meidän aikamme keskivertoihmiselle suuri mysteeri: tabu, josta ei normaalisti haluta puhua, koska se koetaan kaiken loppuna. Moni kristillisesti ajattelevakin pitää kuolemasta puhumista vaikeana ja torjuttavana asiana. Syynä lienee yleinen käsitys, ettei kuolemantakaisista asioista kukaan tiedä mitään. Niinhän se itse asiassa onkin, sillä vaikka meillä on Raamattu ja Urantia-ilmoitus, ja itse Jeesus Nasaretilainen kertoi ja vakuutti meitä odottavan ikuisen elämän tuonpuoleisessa, se on kuitenkin uskon asia meille, joilla ei vielä ole eloon-

jäämiskokemusta.

Jopa itse **Martti Lutherin** kerrottiin ihmetelleen kolmea asiaa, jos hän herää taivaassa:

1. Siellä ei ole kaikkia niitä, jotka hän uskoi kohtaavansa taivaassa.
2. Siellä on paljon sellaisia, joita hän ei uskonut tapaavansa enää.
3. Ja että hän itse oli siellä.

Viides aikakausikohtainen ilmoitus on ainakin minut vakuuttanut lopullisesti elämän jatkumisesta rajan toisella puolella. Myös ikuinen universumiseikkailu ja nousu yhä uusiin maailmoihin inspiroivat mielikuvitusta.

24. *Mikä tulee olemaan ikuinen kohtalo, sen määräävät hetki hetkeltä tulokset, jotka saavutetaan päivästä päivään elämällä. Tämän päivän teot ovat huomispäivän kohtalo.* [557:10]

Tekomme määräävät tulevaisuutemme, mutta meitä arvioidaan tekojemme motiivien mukaan soveltamalla rakastavaa armoa.

25. *Kenenkään suuruus ei niinkään piile siinä, että hänellä on voimaa, kuin tämän voiman viisaassa ja jumalallisessa käyttämisessä.* [557:11]

Olemme sisäisesti vahvoja, kun olemme yhtä Taivaallisen Isämme kanssa. Voitamme vaikeudet ja löydämme oikean tien noudattaessamme Totuuden Hengen ohjausta ja luottaessamme Pyhän Hengen varjelukseen.

Lähimmäisemme tietävät parhaiten, kuinka hyvin olemme onnistuneet voimamme käytössä.

Morontiaelämä

TUULA PARVIAINEN

ALUSTUS TALVIPÄIVILLÄ 24.1.2004

Useimmat ns. uskovaiset, joita tunnemme, eivät tunne tai lue *Urantia-kirjan* tekstejä tai eivät usko niihin. He kuvittelevat kuoleman jälkeen astuvansa taivaaseen, joka on täydellinen, ns. Paratiisi, ja itse muuttuvansa saman tien täydellisiksi olennoiksi/enkeleiksi ilman suruja, heikkouksia, sairauksia tms. Onpa vielä kuvitelmia helvettiin joutumisestakin.

Urantia-kirja opettaa, että kun olemme valinneet totuuden, kauneuden ja hyvyyden, kuolevaisen mieli astuu universumissa vietettävään esimorontiaaliseen elämänvaiheeseen. Ja kun seitsemän esimorontiaalista kehää suoritettuumme meille lisätään morontiamielenä tunnettu anti, astumme esihengelliseen eli morontiaelämänvaiheeseen. (1237:1)

Ruumiin kuoleman jälkeen käymme läpi mansiomaailmat.

Kun Jerusemin jälkeen annetaan lähtölupa Edentiaan, on meidät julistettu kiistattomasti Nebadonin morontiakunnan jäseneksi – Suuntaajaan yhdistyneeksi kuolemattomaksi eloonjääneeksi, Paratiisiin-nousijaksi, morontiastatuksen omaavaksi persoonallisuudeksi ja eittämättömäksi Kaikkein Korkeimpien lapseksi.

Minä käsittelen tässä esityksessäni lähinnä sitä, mitä kaikkea ohjausta, kokemusta jne. joudumme läpikäymään **mansiomaailmojen ja Jerusemin jälkeen**.

Morontiaaailmat ovat siis aineellisten ja hengellisten tasojen välissä. Meille paikallisuniversumissa vietettävä morontiaelämä on ainoa kanava saavuttaa kiistaton henkistatus.

Paikallisuniversumissa elättävän morontiaelämänvaiheen kohdalla on kysymys persoonallisuusmekanismin jatkuvasta kohottamisesta sielun olemassaolon alkuvaiheiselta morontiatasolta aina asteittain enentyvän hengellisyyden lopulliselle morontiatasolle asti. [1235:5] Kun saavumme Edentiaan, konstellaatio Norlatiadekin päämajalle, heräämme siellä uudelleenkokoisemme jälkeen kukkulajonon huipulla sijaitsevilla kuolleistaherämissaleissa. Tämä tapahtuu Melkisedekien valvonassa. (486:4)

Edentiassa sijaitsee konstellaation hallitus, ja Edentia sijaitsee 771 arkkitehtonisen sfäärin sike-

mässä. Kooltaan Edentia on noin sata kertaa suurempi kuin Urantia. Ajanlasku on siellä sama kuin Salvingtonissa.

Morontiavoiman valvojiin kuuluvat planeettakohtaiset vartijat muodostavat neuvoston, joka myöntää morontiahahmoihin tarvittavan materiaalin ja antaa luvan tehdä luodun hahmoon muutoksia. (544:1) Seurassasi jatkaa täälläkin henkilökohtainen tai ryhmäkohtainen serafi, ja tuntuu, että ympärillämme tulee olemaan kaiken aikaa useita erilaisia olentoluokkia. Mainitsen esimerkiksi valikoivat lajittelijat, jotka ryhmittelevät meitä morontiapersonallisuuksia opiskelua, opetustyötä tai muita hankkeita varten. Heillä on luontainen kyky osoittaa, ketkä tulevat tilapäisissä yhteistyösuhteissa parhaiten toimeen keskenään Näille lajittelijoille voimme antautua testattavaksi, ja niin pian kuin osoitamme päässeemme henkistymisessä riittävän pitkälle, he antavat mielellään korkeampaan statukseen oikeuttavan todistuksen. Nämä johtavat muutoksiin morontiaympäristöön reagoimisessa, muutoksiin ravintovaatimuksissa jne. Morontiaedistytynä meillä säilyy täysi yhteys aineelliseen maailmaan ja aineellisiin persoonallisuuksiin. Voimme myös seurustella yhä useampien henkiolentojen kanssa, joita erotamme yhä useampia.

Morontiaseuralaiset ovat mansiomaailmoista lähtien seurassamme. He ovat liikuttavan helliä ja seurallisia olentoja, ja heitä on seitsemän erilaista luokkaa, joilla kaikilla on selvästi erottuva persoonallisuus. Heitä on kahdenlaisia: toiset asioihin tarttuvaa ja toiset vetäytyvää tyyppiä. Morontiaseuralaisten kanssa opiskelemme kieliä, virkistymme ja matkustamme, ja he opastavat sosiaalista käyttäytymistä. Heidän seurastaan saamme nauttia Salvingtoniin saakka. He ovat persoonallisuutta palveleva pieni ylellisyys, mutta heitä ei kuitenkaan ole osoitettu yksilöille pysyvästi. Yhdeltä morontiaseuralaisten ryhmältä saamme tulkkausapua, ja he lisäävät kielten ymmärtämystämme. Kaiketi he ovat seuranamme ja apunamme, kun saamme vieraila sfääreillä, jotka olemme jo kokemuksellisesti saavuttaneet. Koor-

dinoijat ja yhteyksien ohjaajat paneutuvat morontiasurustelun helpottamiseen ja hämmingin ehkäisemiseen. He ovat myös sosiaalisen käyttäytymisen ja morontiaetenemisen opastajia. Sattumasta riippuu, saatko tarmokasta vai vetäytyvää tyyppiä olevan seuralaisen. (s. 545–547)

Konstellaatioissa **kerubit ja sanobit** opettavat meille aiemmin mansiomaailmoissa olleiden asioiden lisäksi nyt etiikkaa, hallintoa ja sosiaalista sopeutumista niille omistetuissa kouluissa.

Valvojaserafit, paikallisuniversumin kolmas luokka, ovat konstellaatioiden palveluksessa. He asuvat pääkaupunkisfääreillä ja palvelevat morontiakoulutuksen maailmoissa.

Konstellaatioiden vakinaiset kansalaiset ovat nimeltään univitatiaolentoja. Spironga- ja spornagiaolennot pitävät huolta näistä konstellaatioiden arkkitehtonisista maailmoista.

Monin sanoin kuvataan *Urantia-kirjassa* **Edentian** kauneutta. Siellä on esimerkiksi vesiä, joilla purjehtia Edentian ympäri. Pääasiallisin kulkuväylä on kuitenkin ilmakehä. Morontiaelollisuus kruunaa ja hengellinen kirkkaus leviää ylänköjen ylle; on kukkuloita, kimaltelevia järviä ja virtoja. Ilmakehä on tällaisille arkkitehtonisille luomuksille ominainen eli kolmen kaasun seos. Elollisuuden runsautta pursuavilla ylängöillä ei ole luodun olennon kätten töitä. Vain asuma-alueilla on aineellisia ja morontiaalisia kaunistuksia. Pienemmät kukkulat on osoitettu erityisasuinpaikoiksi, ja ne on koristettu biologisin ja morontiaalisin taideteoksia. (s. 486)

Edentian vastaanottoalueen hallintokeskusta lähellä olevaa Lasimerta ympäröi päämajamfiteatteri, jota käytetään esimerkiksi superuniversumiheijasteiden esittämiseen paikalle kerääntyville ryhmille. Edentiassa-käyntiesi aikana koko planeetta on vapaasti tutkittavissasi.

Konstellaatiot ovat paikallisuniversumissa itsehallinnollisia yksiköitä, joissa on kuitenkin Melkisedekien neuvosto ja Kaikkein Korkeimman oikeusistuim, jonka viimeksi mainitun kuolevaisosasto koostuu seitsemästä ylönousevaiskuolevaisesta tuomarista. Myös lainsäädännön puolella on tuhat kuolevaisavustajaa. (s. 487)

Konstellaatioiden hallitsijat, vähintään kolme, kuuluvat Vorondadek-yhteisöön ja tunnetaan **Kaikkein Korkeimpina**. (s. 488)

Edentian "Jumalan puutarhoista", kaunistusten huipusta, kerrotaan, että siellä esiintyy kymmenen eri jakautumaan kuuluvaa aineellisen järjestyksen mukaista elämää. Niistä voisimme ehkä luokitella

kolme kasveiksi, neljä olisi meille käsittämätöntä ja kolme olisi eläimiä. Kasvimuodoista aineellinen kasvusto on vihreää ja morontiaallinen kasvusto on violettiä tai orkideansävyjä. Morontiakasvustoa syötäessä ei muodostu energiajätettä, ja lihaa syöviä luotuja ei ole eivätkä ne myöskään aiheuta pelkoja. Botaanisessa koristelussa ja biologisessa kaunistamisessa taidelliset taidetyöntekijät ohjaavat spornagiaolentoja. Noin puolet Edentiasta on Kaikkein Korkeimpien puutarhoja, tenhoavia morontialuomuksia, "Eedenin puutarhoja". Puutarhan keskellä on Kaikkein Korkeimpien palvontapyhäkkö. Täällä Kaikkein Korkeimmat johtavat joka kymmenentenä päivänä, lepöpäivänä, kaikkia edentialaisia Korkeimman Jumalan palvovassa mietiskelyssä. (s. 492)

Univitatiaolennot ovat siis konstellaatioiden vakinaisia kansalaisia, ja kaikki 770 maailmaa ovat heidän valvonnassaan. He eivät ole morontialuotuja, vaan heidät on projisoitu aineellisen ja hengellisen olemassaolon väliselle tasolle. Heillä on erilaiset hahmot jokaisella suuremmalla sfäärillä. Univitatian nousevien hahmojen asteikkoa noudattaen tapahtuu myös nousevien morontiahahmojen viritys. Hengellisesti univitatiaolennot ovat samanlaisia; älyllisesti he kyllä eroavat toisistaan kuten kuolevaisetkin. (s. 493)

Jokaista 70 suurempaa maailmaa kiertää kymmenen satelliittia. Kussakin 70 univitatialuokassa esiintyy älyllisen toiminnan muunnelmia, jotka johtavat erityisiä harjoitus- ja kulttuurikouluja näillä satelliiteilla. Näissä kouluissa opimme erityistaitoja ja teknistä tietoa. Univitatiaolentojen ansiosta konstellaatioiden maailmoista on tullut taiteellisten mahdollisuuksien toteutumisen kannalta tärkeimpiä sfäärejä.

Tyypillistä morontiaelämää tulemme viettämään näissä konstellaation 70 koulutusmaailmassa. Meidät viritetään joka kerta uudelleen, kun siirrymme koulutusmaailmasta toiseen. Saamme siis aina astetta edellistä korkeammalla olevaa morontiamuutosta. Saman morontiaruumiin saamme kuitenkin pitää, ilman että persoonallisuutemme olisi siirtymisen aikana tiedottomassa tilassa, kuten mansiomaailmoissa. Ryhmäetiikan oppiminen on tärkeintä kulttuuritaitoa, mitä opiskelemme näillä sfääreillä. 700 satelliitilla opimme sosiaalistumaan liittymällä erilaisten univitatiaolentojen perheyhteisöön ja sen kanssa rinnan kulkevana samanlaisena liittymisenä morontiasuralaisten pariin. Ja tätä kohentunutta etiikan taitoa tulemme käyttämään suhteissamme kaltaisimme morontiaetenijöihin. (495:1)

Näihin kulttuuritaitoihin kuuluu hallita:

1. Miten elät onnellisesti ja työskentelet tehokkaasti kymmenen erilaisen morontiaolennon kanssa samalla, kun kymmenen tällaista ryhmää yhdistetään sadan jäsenen komppaniaksi ja sitten tuhannen jäsenen joukkokunnaksi.

2. Miten olet riemullisesti yhdessä ja toimit lämpimästi yhteistyössä kymmenen univitatiaolennon kanssa, jotka vaikka ähyllisesti ovatkin morontiaolentojen kaltaisia, ovat kuitenkin kaikissa muissa suhteissa varsin erilaisia. Ja sitten sinun on toimittava tämän kymmenjäsenisen ryhmän keralla sen koordinoituessa kymmenen muun perheen kanssa, jotka vuorostaan yhdistyvät tuhannen univitatiaolennon joukkokunnaksi.

3. Miten sopeudut samanaikaisesti sekä morontiatovereihin että näihin univitatia-armeijoihin. Miten hankit kyvyn työskennellä vapaaehtoisesti ja tehokkaasti yhdessä omaan luokkaasi kuuluvien olentojen kanssa, jotka ovat läheisessä yhteistoimintasuhteessa jonkin verran erilaiseen ähyllisten luotujen ryhmään.

4. Miten kaltaistesi ja itsestäsi eroavien olentojen kanssa tällä tavoin sosiaalisesti toimiessasi saavutat ähyllisen sopusoinnun kummankin kumppaniryhmäsi kanssa ja sopeudut niiden toimialoihin.

5. Miten samalla, kun pääset tyydyttävään persoonallisuuden sosiaalistumiseen älyn ja toiminnan tasolla, kehität yhä täydellisemmäksi kykyäsi elää läheisessä yhteydessä samanlaisten ja hieman erilaisten olentojen kanssa niin, että ärtyminen ja pahastuminen kaiken aikaa vähenee. Vaihtelunohjaajat myötävaikuttavat ryhmäleikkiesi avulla suuresti tämän viimeksi mainitun tavoitteen saavuttamiseen.

6. Miten sovitat kaikki nämä erilaiset sosiaalistamismenetelmät Paratiisiin-nousuun johtavan elämänjakson asteittain tapahtuvan koordinoitumisen edistämiseen; miten lisäät universumiymmärrystä avartamalla niiden ikuisten päämäärämerkitysten käsittämisen kykyä, jotka kätkeytyvät näihin näennäisen merkityksettömiin ajallisi-avaruudellisiin toimintoihin.

7. Ja sitten seuraa kaikkien näiden moninaisten sosiaalistamismenetelmien huipentuma samalla, kun hengellinen ymmärrys laajenee siltä osin kuin se koskee henkilökohtaisen kyvykkyyden kaikkien puolien enentymistä ryhmän hengellisen yhteenliittymisen ja morontiakoordinoitumisen kautta. Mitä tulee ähyllisyyteen, sosiaalisuuteen ja hengellisyys-teen, niin kaksi moraalista luotua eivät kumppanuusmenetelmän avulla vain kaksinkertaista henkilökohtaisia potentiaalejaan universumin tavoitteiden saavuttamiseen, vaan he pikemminkin nelinkertaistavat saavutus- ja suoritushallittu- suutensa. [494: 4–10]

Valmistuttuamme maailmasta numero 70 asemme asumaan Edentiaan ja saavutamme **Edentian kansalaisuuden**.

Edentiassa on kokousvuori, jolla sijaitsee Päivien Uskollisen, Paratiisin-Kolminaisuuden Edentiassa toimivan edustajan, asumus ja joka tunnetaan "Paratiisi-kokouksen vuorena". Ylösnousemuskuolevaiset kokoontuvat aika ajoin tälle pyhitetylle ylängölle kuulemaan tämän Paratiisinpojan kertomusta edistyvien kuolevaisten pitkästä ja mielenkiintoisesta matkasta Havonan miljardin täydellisen maailman läpi ja sieltä edelleen Paratiisin sanoin kuvaamattomiin riemuihin. [489:8] Näissä erityiskokouksissa pääsemme tutustumaan keskusuniversumin persoonallisuuksien eri ryhmiin. Tänne Lucifer halusi aikoinaan, istumaan Kokousvuorella, olemaan Kaikkein Korkeimman kaltainen, haluten syrjäyttää kaikki korkeammat Poikien luokat. (490:1)

Edentiassa ja sen maailmoissa viettämämme ajan olemme "niin kuin enkeleitä", olemme edistyneet jatkuvasti, mutta säilyttäneet koko ajan yleisen ja tyypillisen morontiastatuksen.

Kun pysähdymme ja luomme silmäyksen Edentiasta menneeseen elämänvaiheeseen, koemme, että se on ollut tähänastisista koulutusjaksoistamme kaunein ja virkistävin.

Taivaalliset taidetyöntekijät

Taidetyöntekijöitä, jotka koostuvat monista erilaisista persoonallisuuksista, on lähinnä konstellaatioiden päämajasfäärejä ympäröivissä 770 maailmassa. He toimivat morontiakoristelun ja hengellisen kaunistamisen parissa. Tämä yhteisö koostuu tietyistä keskusuniversumin opettajapersonoallisuuksista sekä heidän vapaaehtoisista oppilaistaan, jotka on valittu ylösnousemuskuolevaisten ja muiden taivaallisten ryhmien keskuudesta, eli heitä ei ole luotu taivaalliseksi taidetyöntekijöiksi. Kuka tahansa morontiapersoonallisuus tai henkientiteetti on kelvollinen pääsemään taivaallisten taidetyöntekijäin joukkoon, joka on arvoasteikossa syntyperäisiä jumalallisia Poikia alempana. Ylösnousemukselliset, kyllin lahjakkaat Jumalan pojat voivat pyrkiä taidetyöntekijöiksi tuhanneksi vuodeksi superuniversumin aikaa. Ja piankos tuo aika meiltäkin kuluisi, kun pääjakautumia on seitsemän ja jokaisella alajakautumia seitsemän. Valinnanmahdollisuutta on, jos löytyisi lahjakkuutta. Kaikki taivaalliset taidetyöntekijät rekisteröidään superuniversumin päämajassa, ja heitä ohjaavat morontiavalvojat. He jakautuvat seitsemään ryhmään:

1. Taivaalliset muusikot.
2. Taivaalliset toisintajat.
3. Jumalalliset rakentajat.
4. Ajattelun muistiinmerkitsijät.
5. Energiankäsittelijät.
6. Muotoilijat ja kaunistajat.
7. Harmoniatyöntekijät. [497:6–498:3]

Käsitän näin, että me kaikki tulemme työskentelemään noissa 770 maailmassa morontiaopiskelijoina univitatiaolentojen ja erilaisten morontiatovereiden kanssa sosiaalistuaksemme, ja työ tulisi olemaan juuri noita taidetyöntekijöiden alueita. Ja koska me täällä kotiplaneetallamme emme voi nähdä taivaallisten taidetyöntekijöiden morontiaalisia ja hengellisiä töitä, on meille vaikea kuvata näiden toimintojen jonkinlaisia yhtäläisyyksiä.

Esimerkiksi **henkimelodiat** eivät ole aineellisia ääniaaltoja, vaan henkivärähtelyjä. Taivaallista harmoniaa tuotetaan henkivahvuuksia käsittelemällä: esimerkiksi virtauksia keskeyttäen sekä valoa säätelämällä ja voimistamalla. Mielenkiintoamme herättävät esimerkiksi värisinfoniat – morontian värisävyjen melodiat, jotka kuuluvat kirjan mukaan taivaallisten muusikkojen korkeimpiin saavutuksiin. Hengellisten ajatusten mietiskely voi olla niin täydellistynyttä, että se puhkeaa Havonan melodioiksi. Kaiken kaikkiaan on yli satatuhatta värin, äänen ja energian käsittelytapaa.

Taivaallisissa toisintajissa on mm. laulajia, väreillä työskentelijöitä, jotka ikuistavat ohitse kiitäviä näkymiä ja hetkellisiä tapahtumia tulevaisuuden morontiaalisiksi ilonaiheiksi, ja mm. elämäntarinan kertojia, jotka säästävät elämäkokemuksen merkityksen ja tarkoituksen.

Jumalalliset rakentajat ovat mm. kotien suunnittelijoita ja rakentajia. Asujen mieltymykset otetaan sielläkin huomioon. Palvontapaikkojen rakentajat rakentavat morontiamailmojen ja hengen sfäärien ihanimpia luomuksia. Opetustilojen rakentajat rakentavat koulutuksen päämajoja, joissa saa kulttuuritietämystä, jolla tehdään ylösnousemuskuolevaisista yhä älykkäämpiä ja tehokkaampia morontia- ja henkimailman kansalaisia.

Ajatusten muistiinmerkitsijät, joihin kuuluvat mm. ajatusten säilyttäjät, merkitsevät muistiin mm. Urantian suurten ajattelijoiden käsityksiä ja jaloja ideoita uversankielisinä. Tässä kohdin mainitaan myös rytmin muistiinmerkitsijät, jotka muistuttavat meidän mielestämme lähinnä runoilijoita. *Rytmillisyys vähentää sekä morontia- että henkiolentojen tuntemaa uupumusta, ja siksi alinomaa pyritäänkin sekä nostamaan suorituskyykyä että lisäämään mielihyvän tunnetta sillä, että lukuksat toiminnot suoritetaan rytmillisessä muodossa.* [504:3]

Energiankäsittelijät. Tässä ryhmässä on kuljetusneuvoja, joista Urantialla on seitsemänkymmenen neuvojan joukkokunta. Urantialla palvelee myös

kaksitoista teknikkoo, viestinnän asiantuntijaa, planeettainvälisissä ja universumien välisissä tehtävissä.

Muotoilijoiden ja kaunistajien seitsemän pääotsakkeen alla ovat värien ammattilaiset, äänenmuotoilijat, tunnetilojen muotoilijat, tuoksutaiteilijat, presenssinkaunistajat, maunmuotoilijat ja morontiasyntesoijat. Erittäin mielenkiintoisia nimikkeitä!

Harmoniatiyöntekijät. Heidän työnsä liittyvät to-
tuuteen, kauneuteen ja hyvyyteen.

Ihmisen erikoislahjakuudelle on kolme mahdollista lähdettä: Pohjalla on aina luontainen eli synnynnäinen taipumus, perinnöllinen perusta. Ja kun hänellä on vielä aikaisempaa kokemusta omaava Suuntaaja, se voi antaa johdatuksia. *Tapa-
uksissa, joissa sekä ihmismieli että sisäinen Suuntaaja
ovat epätavallisen taitavia, henkitaiteilijat voidaan val-
tuuttaa toimimaan näiden kykyjen harmonisoijina ja
muutoinkin auttamaan ja innoittamaan näitä kuolevai-
sia niin, että he pyrkivät kohti alati täydellistyviä ihantei-
ta ja yrittävät niiden yhä laajempaa kuvaamista koko
maailman mielenlennnykseksi.* [508:0] *Vaikka Jumalat
eivät umpimähkäisesti anna lahjoja ja kykyjä ajallisu-
den lapsille, he huolehtivat kuitenkin siitä, että näiden
kaikki ylevät kaipaukset tulevat täytetyiksi ja että ihmi-
sen jaloimman itsensäilmaisemisen halu tulee kokonaan
tyydytetyksi.* [508:1] Siis jos ihmisen perintötekijöis-
sä on vajavaisuuksia tai ympäristötekijöissä esiin-
tyy puutteellisuksia, meillä on morontiaavaiheessa
uudet mahdollisuudet unelmien toteuttamiseen.

Apostoli Addain oppi

(KATKELMA)

Apostoli Addain oppi on **syyrialaisen** kirjallisuuden perusteoksia. Se kertoo kristinuskon tulosta Edessaan (nyk. Urfa Itä-Turkissa) ja Edessan kääntymisestä ensimmäisenä valtiona kristinuskoon. Tekstin lopullinen muoto on peräisin vuoden 400 paikkeilta, mutta se sisältää myös varhaisempaa ainesta. Syyria on yksi aramean murteista ja se on edelleen ns. assyrialaisen kirkko- ja kulttuurikieli Lähi-idän (Iran, Irak, Turkki, Libanon) ohella myös siirtolaisten parissa Saksassa, Hollannissa, Ruotsissa ja Yhdysvalloissa.

Vuonna 343 virallisen kreikkalaisen ajanlaskun mukaan (= 31/32 jKr.), meidän heramme Tiberiuksen hallitessa keisarina Roomassa ja kuningas Abgarin, kuningas Ma'nun pojan, hallitessa Edessassa, sen vuoden lokakuun 12. päivänä kuningas Abgar Ukkama lähetti valtakuntansa korkea-arvoiset virkamiehet Marjabin ja Šemešgeramin sekä sihteerinsä Hannanin Eleutheropoliin kaupunkiin (jota arameaksi kutsutaan nimellä Bet Gubrin) korkea-arvoisen Sabinuksen, Eustargeen pojan luo. Sabinus toimi herramme keisarin edustajana ja hallitsi siinä ominaisuudessa Syyriaa, Foinikiaa, Palestiinaa ja koko Mesopotamiaa. Lähettiläitten tehtävänä oli viedä hänelle kirjeitä, jotka koskivat valtakunnan asioita. Sabinus otti tulijat ystävällisesti vastaan ja osoitti heille kunnioitusta. He viipyivät siellä 25 päivää. Sabinus kirjoitti saamiinsa kirjeisiin vastaukset ja käski heidän sitten palata kuningas Abgarin luo.

Lähettiläät lähtivät paluumatkalle Sabinuksen luota. Kun he olivat ehtineet Jerusalemin lähistölle, he näkivät paljon ihmisiä, jotka olivat saapuneet kaukaa nähdäkseen Messiaan. Tieto hänen tekemistään ihmeteoista oli näet kiirinyt kaukaisille seuduille saakka. Kun siis Marjab, Šemešgeram ja kirjuri Hannan näkivät nämä ihmiset, he menivät heidän mukanaan Jerusalemiin ja saavuttuaan kaupunkiin näkivät siellä Messiaan. He ja ne kansanjoukot, jotka seurasivat häntä, olivat iloisia. Mutta lähettiläät näkivät myös niitä juutalaisia, jotka seisovivat ryhmittäin neuvottelemassa, mitä tehdä hänelle. Nämä olivat järkyttyneitä huomattaessaan, kuinka monet heikäläisistä tunnustivat hänet Messiaaksi.

Miehet viipyivät Jerusalemissa kymmenen päivää, ja kirjuri Hannan kirjoitti muistiin kaiken, mitä hän näki Messiaan tekävän, sekä myös kaiken muun, mitä hänelle oli tapahtunut ja mitä hän oli tehnyt ennen heidän sinne tuloaan. Sitten he jatkoivat Edessaan ja astuivat siellä herransa, kuningas Abgarin eteen, joka oli heidät lähettänyt. He antoivat hänelle vastaukset hänen kirjeisiinsä, ja kun kirjeet oli luettu, he siirtyivät kertomaan kuninkaalle, mitä olivat nähneet ja mitä Messias oli Jerusalemissa tehnyt. Kirjuri Hannan luki ääneen kaiken, mitä hän oli kirjoittanut ja tuonut mukanaan. Kuningas Abgar oli ihmeissään ja hämmästeli kuulemaansa, samoin ne päämiehet jotka olivat hänen luonaan. Abgar sanoi heille:

– Tällaisia voimia ei ole ihmisillä, vaan ainoastaan jumalalla, sillä vain jumala voi herättää eloon kuolleita.

Abgar olisi nyt halunnut itse lähteä Palestiinaan nähdäkseen omin silmin kaiken sen, mitä Messias teki. Hänen oli kuitenkin mahdotonta mennä rajan yli roomalaisten alueelle, sillä se olisi voinut johtaa ikävään riitaan. Siksi Abgar kirjoitti kirjeen ja lähetti kirjuri Hannanin viemään sen Messiaalle.

Hannan lähti maaliskuun 14. päivänä Edessasta ja saapui Jerusalemiin huhtikuun 12. päivänä, joka oli keskiviikko. Hän tapasi Messiaan juutalaisten johtajan Gamalielin talossa, ja siellä luettiin kirje, joka kuului seuraavasti: ”Abgar Ukkama Jeesukselle, hyvälle lääkäriille, joka on näyttäytynyt Jerusalemissa. Tervehdys herralleni! Olen kuullut sinusta ja siitä, kuinka sinä parannat sairaita käyttämättä lääkkeitä tai yrttejä. Sanallasi sinä avaat sokeitten silmät, rammat sinä saat kävelemään, spitaaliset sinä puhdistat, kuurot sinä saat kuulemaan, henget ja demonit sinä ajat pois ja sanallasi parannat ne, joita ne kiusaavat. Kuolleitakin sinä herätät. Kuultuani näistä suurista ihmeistä, joita sinä teet, minä ymmärsin, että sinä olet joko jumala, joka on laskeutunut taivaasta tekemään tällaisia tekoja, tai sitten olet jonkun jumalan poika, kun voit tehdä tämän kaiken. Siksi olen nyt kirjoittanut sinulle ja pyydän sinua tulemaan luokseni, jotta saisin kumartaa sinua ja jotta sinä parantaisit minun vaivani, koska minä

uskon sinuun. Olen kuullut myös, että juutalaiset nurisevat sinua vastaan ja vainoavat sinua ja että he haluaisivat jopa ristiinnaulita sinut ja etsivät tilaisuutta vahingoittaakseen sinua. Minulla on pieni kaupunki. Se on kaunis, ja kaksi miestä mahtuu tänne rauhassa asumaan.”

Kuultuaan tämän viestin juutalaisten ylipapin talossa Jeesus sanoi kirjuri Hannanille: – Mene ja sano herrallesi, joka lähetti sinut luokseni: ”Autuas sinä, joka uskot minuun, vaikka et ole minua nähnyt, sillä minusta on kirjoitettu: ne jotka näkevät minut eivät minuun usko. Sinä kirjoitit, että tulisin luoksesi. Se, mitä varten minut on lähetetty tänne, on nyt tullut täytetyksi, ja minä menen ylös isäni luo, joka minut lähetti. Mutta kun olen noussut ylös hänen luokseen, minä lähetän sinulle yhden oppilaistani. Hän parantaa sinun vaivasi, ja sinä tulet terveeksi. Koko sinun väkesi hän käännättää ikuisen elämän uskoon. Ja sinun kaupunkisi on oleva siunattu, eivätkä viholliset saa sitä koskaan haltuunsa.”

Kirjuri Hannan oli myös kuninkaallinen maalari. Kuultuaan kaiken, mitä Jeesus hänelle sanoi, hän maalasi vielä kuvan Jeesuksesta käyttäen parhaita värejä ja toi sitten kuvan mukanaan herralleen kuningas Abgarille.

Nähtyään kuvan Abgar otti sen vastaan suuresti iloiten ja sijoitti sen arvokkaaseen paikkaan yhteen palatsinsa huoneeseen. Kirjuri Hannan kertoi Abgarille kaiken, mitä oli kuullut Jeesukselta, sillä hänellä olivat tämän sanat kirjaan kirjoitettuina.

Kun Messias oli noussut taivaaseen, Juudas Tuomas lähetti Abgarin luo apostoli Addain, yhden niistä 72 apostolistista. Edessaan tultuaan Addai asettui asumaan juutalaisen Tobia bar Tobian luo, joka oli muuttanut sinne Palestiinasta.

Kun tieto Addain tulosta levisi kaupungissa, eräs Abgarin ylimyksistä meni kertomaan siitä myös Abgarille. Mies oli nimeltään 'Abdu bar 'Abdu ja hän kuului Abgarin neuvoston johtomiehiin. Hän sanoi:

– Sanantuoja on saapunut ja asettunut tänne asumaan. Hän on se, josta Jeesus ilmoitti sinulle: ”Minä lähetän luoksesi yhden oppilaistani.”

Tämän kuultuaan ja kuultuaan myös niistä lukuisista ihmetöistä ja parantamishmeistä, joita Addai oli tehnyt, Abgar vakuuttui siitä, että Addai todellakin oli se, josta Jeesus oli ilmoittanut: ”Kun olen noussut ylös taivaaseen, lähetän sinulle yhden oppilaani, ja hän parantaa sinulta vaivasi.”

Abgar lähetti noutamaan Tobian ja sanoi hänelle:

– Olen kuullut, että eräs voimallinen mies on tullut luoksesi ja asettunut sinun kotiisi asumaan. Tuo hänet luokseni. Ehkäpä minäkin voisin hänen avulleen toivoa paranemista.

Heti seuraavana päivänä Tobia otti mukaansa apostoli Addain ja toi hänet Abgarin luo, mutta Addai tiesi, että itse Jumala voimassaan hänet toimitti kuninkaan luo. Kun Addai saapui Abgarin ja hänen ylimystönsä eteen, Abgar näki heti Addain astuessa sisään hänen kasvoillaan ihmeellisen näyn. Sen nähdessään kuningas heittäytyi siinä hetkessä maahan ja kumartui kasvoilleen Addain eteen. Kaikki jotka olivat hänen luonaan joutuivat suuren hämmästyksen valtaan, sillä he eivät nähneet näkyä, jonka Abgar näki. Abgar sanoi Addaille:

– Totisesti, sinä olet sen voimallisen sankarin ja Jumalan pojan, Jeesuksen oppilas, hänen joka ilmoitti minulle:

”Minä lähetän sinulle yhden oppilaistani tuomaan terveyden ja elämän.”

Addai vastasi:

– Koska jo aikaisemmin uskoit häneen, joka on minut lähettänyt, on minut nyt lähetetty sinun luoksesi. Ja kun yhä uskot häneen, tapahtuu sinulle kaikki mihin uskot.

Abgar sanoi hänelle:

– Minä uskon häneen niin lujasti, että aion lähteä sotajoukkoineni tuhoamaan ne juutalaiset, jotka ristiinnaulitsivat hänet. Mutta roomalaisten vallan vuoksi minä suhtauduin varoen rauhansopimukseen, joka vallitsee minun ja meidän herramme keisari Tiberiuksen välillä jo esi-isieni ajoista saakka.

Addai vastasi:

– Meidän Herramme täytti isänsä tahdon. Ja kun hän oli täyttänyt isänsä tahdon, hänet korotettiin hänen luokseen, ja nyt hän istuu jälleen isänsä kanssa kirkkaudessa, jossa hän on ollut ikuisista ajoista alkaen.

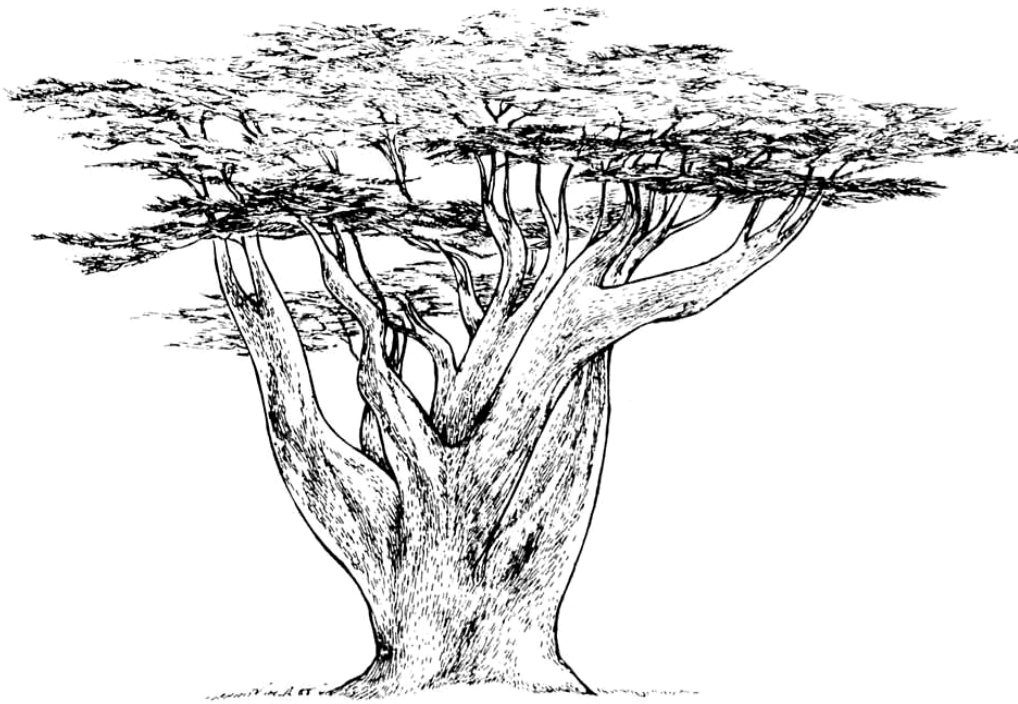
Abgar sanoi hänelle:

– Minä uskon häneen ja hänen isäänsä.

Addai vastasi:

– Koska näin uskot, minä panen käteni sinun päällesi hänen nimessään, johon sinä uskot...

Teksti on kirjasta SANA JA RUOKOKYNÄ,
Ulkoeurooppalaisen kirjallisuuden antologia,
toimittanut Tapani Harviainen.
Weilin+Göös, Pieksämäki 1988

Kommentti

Kalevi Krekilä pohtii Heijasteessa 4/2003 sitä, miksi *Urantia-kirjan* sanoma ei tunnu kaikille riittävän, vaan halutaan sen lisäksi kuulla henkilöitä, joilla on erityisiä ja ihmeellisiä hengellisiä kokemuksia. Syy on nähdäkseni lähinnä siinä, että *Urantia-kirjan* opiskelu jää helposti yksipuolisen älylliseksi ja kokoontuminen yksipuolisen sosiaaliseksi toiminnaksi. Uskonnollinen kokoontuminen sen sijaan on *uskonyhteydestä kertovan ilmapiirin kyllästävä*. [1133:1]

Juuri tämä uskonyhteyden ilmapiiri on konkreettisesti tunnettavissa näissä **Robert Crickettin** ja muitten uuden ajan apostolien tilaisuuksissa, joissa monet osallistujat vapautuvat rasituksistaan, syntyvät hengestä tai vahvistuvat jumalasuhteessaan. Sillä apostoliksi antautuneella on käytössään Totuuden Hengen ja Pyhän Hengen mahtavat voimat ja lahjat: *”Ei vain sanana, vaan myös voimana ja Pyhässä Hengessä.”* [380:7] Tämä ei ole sinänsä mitään uutta. Karismaattisessa kristillisyydessä tällaista toimintaa esiintyy jatkuvasti ympäri maailmaa. Uutta on se, että nämä voimat ja lahjat toimivat myös *Urantia-kirjan* pohjalta eivätkä vain fundamentalistiseen Raamattu-

käsitykseen nojaten.

Urantia-kirjassaan puhutaan jatkuvasti hengellisistä kokemuksista: korostetaan esimerkiksi uudestisyntymisen merkitystä (1130:6), Totuuden Hengen sisäistämistä ottamalla henkilökohtaisesti vastaan Kristus Mikael Jeesuksena ja noudattamalla Pyhän Hengen eli Nebadonin Äiti-Hengen jumalallisia johdatuksia (379:5). Kaikki tämä sen takia, että syntyisi *parempi yhteys ihmismielessä olevaan jumalalliseen Opastajaan* [2097:2] – nykyihmisen suuri haaste.

Mutta ihmisethän ovat erilaisia: jotkut etenevät hengessä lähinnä viisauden tietä, pohdiskelevan moraalisen ajattelun kautta, jotkut toiminnan tietä eli pyyteettömän palvelun kautta ja jotkut taas antautumuksen tietä eli rukouksen ja palvonnan kautta. Vaikka painotus voi olla eri henkilöillä erilainen, lieinee hyväksi ja *Urantia-kirjan* mukaista tutustua kaikkiin näihin polkuihin.

Joel Rehnström

Rönsyilyä

Jo kirjassani *Elämää Samaistumista ja Seestymistä* käsitteelin teemaa, joka sai minut aikanaan lopullisesti kiinnostumaan Jumalan löytämisestä, nimitäin kaikilla ihmisillä kautta aikojen esiintyneen jumalkaipuun ja sen julkitulon perussyyn, idean oivaltamisen, käsittämisen ja ymmärtämisen merkitystä ihmisen sisäisessä olemuksessa.

Urantia-kirjaan tutustuttuani selkiintyi aiheuttajaksi mieleemme ylitajuisen osan taimmaisessa, piilotajuisessa sopukassa vaikuttava Ajatuksensuuntaaja. Myös selkiintyi se, että ennen Totuuden Hengen lahjoittamista ensimmäisenä helluntaina ei Suuntaaja sentään jokaisen mielessä toiminut, mutta tällainen hengen toiminta oli kuitenkin niin taajaa, että jokaiseen niemeen, notkoon ja saarelmaan jonkinlainen Jumala ilmaantui!

Samoin jatkuu jokaisen Suuntaajan toiminta nyt ja tulevaisuudessa. Juuri tästä syystä koen tarpeelliseksi korostaa, että Jumalallinen Opastajamme on **Ajatuksensuuntaaja**, ei pakottaja tai vääntäjä vaan suhteellisen vapaalle tahtotoiminnallemme mahdollisimman suuren vapauden salliva Suuntaaja, joka vain **suuntaa** ajatuksiamme rajoittamatta tai suitsimatta niitä!

Ja näinpä tapahtuu vielä meidänkin aikanamme, että ihmiset etsivät jumalkaipuunsa tyydytykseksi mitä moninaisimpia julkituloja. Tämä tuli jälleen erittäin selvästi käsin kosketeltavaksi esitellessämme *Urantia*-liikkeen edustajina Raimo Kujalan kanssa Isän asiaa Minä Olen –messuilla Espoon Dipolissa 8. helmikuuta tänä vuonna.

On aivan hämmästyttävää, kuinka kouriintuntuvan ja jonkinlaiseen ihmeeseen tähtäävän todisteen tarve on niin valtava kuin se tuollaisilla messuillakin tulee esille! Mielestäni sen täytyy olla ainakin osittaista heijastusta ihmisen liiallisesta mielenkiintonsa ja siten myös itsensä hajottamisesta materialismin pakottavan voiman seurauksena. Sillä vain henkisiin tosiasioihinhan Suuntaajamme ohella **kaikki** muutkin henkiauttajamme meitä opastavat.

Toki on etsiessä hyvä ottaa tietoa monelta suunnalta ja monista kohteista, mutta viisautta olisi

myös kyetä kohdentamaan oma mielenkiintonsa oleelliseen. Muutoin käy niin, että kaikkein tärkein **päämäärä** hämärtyy ja **edistyminen** lakkaa, jolloin usein jäädään epäoleellisuuksien naruihin tempoilemaan parhaan energian valuessa egoistiseen erinomaisuuden osoittamiseen ja markkinahumuun!

Tuo tavaton rönsyileminen lienee myös seurausta todellisen ja tuloksiin auttavan poisoppimisen vaikeudesta. On nähtävästi saatu ehdollistetuksi epäoleellisuuksia elämisen lainalaisuuksissa, mutta annetaan kuitenkin toisarvoisuuksien vallata vapautunut tila. Ei ole viisautta paneutua riittävästi vaativiin asioihin, vaan tyydytään enemmän tai vähemmän valmiisiin, toisten löytämiin patenttiratkaisuihin, jotka ovat useinkin vain korvikkeita.

Tahdon korostaa, että *Urantia-kirjassa* sivulla 1196 esitellyt omatoimiset Suuntaajat, jollaisia meidän Suuntaajamme ovat siksi, että lahjoittautunut Opettajamme Nasaretin Jeesus oli Luoja-Poika, ovat täysin kykeneviä tarjoamaan jokaiselle henkikokemuksia varmasti riittävästi. Vain **omasta** vastaanottokyvystä **kaikki** on kiinni; henkilökohtainen Jumalamme avaa kyllä kosmistakin ikkunaa juuri oman vastaanottokapasiteettimme verran!

Huomaa, hyvä lukijani, että juuri Suuntaajansa tarjoaman oman ohjauksen opastamana Jeesus Nasaretilainen edistyi täydelliseksi ihmiseksi jo kastepäiväänsä mennessä ja vasta sen jälkeen hänelle aukesi taivaallinen kanava koko laajuudessaan! Mutta fuusiovalmis Jeesus siis oli jo kastepäivänään. Toki hän ei fuusiota tarvinnut, koska oli jo Jumaluus, jonka me omalta Suuntaajaltamme fuusiossa saamme kukin omien mittojemme mukaan Isämme lakiin säätämänä.

Elämme maailmassa, jonka ovat aivan liiaksi valloittaneet materialistiset arvot. Älkäämme harhaantuko. Vain oma sisäinen kokemuksemme on todella tärkeää!

Kalevi Krekilä

Suomen Urantia-seuran kesäpäivät 11. - 13.6.2004

Hauholla Lautsian lomakeskuksessa

Teema: Jeesuksen tapa – entä oma tapani?

Näkökulma: Alustuksissa pääsääntöisesti keskitytään ”Jeesuksen tapaan” *Urantia-kirjan* ilmoituksen pohjalta aiheita käsiteltäessä. Tällöin on mahdollista käydä ryhmäkeskustelut pitäytyen lähinnä *Urantia-kirjan* teksteihin. Rinnakkaisryhmissä voidaan vaihtoehtoisesti paneutua myös omakohtaiseen kokemuksellisuuteen, jolloin toistensa kanssa kokemisen jakamista tärkeänä pitävät kirjan lukijat voivat keskustella omakohtaisista ko. aiheen pohdinnoista ja ”sovellutusponnisteluista” niin haluttaessa. Tällöin ei olisi ”purkamisvelvoitetta”, vaan keskustelut toimisivat itseisarvoina osallistujien ”mielenlennnykseksi” ja ”vahvistukseksi”.

Ohjelma: (Muutokset mahdollisia)

Perjantai 11.6.2004

- 18.00 – 19.00 Saapuminen Lautsian lomakeskukseen, majoittuminen. Iltaapalaa saatavilla.
- 18.30 – 19.00 Hallituksen kokous
- 19.00 – Suomen Urantia-seura ry:n vuosikokous

Lauantai 12.6.2004

- 07.30 – 09.00 Aamiainen majoittuneille
- 09.00 – 09.15 Kokoontuminen Kartanon saliin ja aamunavaus
- 09.15 – 09.40 Kesäpäivien avaus (*Tapio Tahvitie* ja *Erja Kalenius*)
- 09.40 – 10.15 Jeesuksen tapa hoitaa arkielämän velvollisuudet – toimeentulo, perhe ja muut sosiaaliset suhteet – ja virkistäytyminen. Entä miten tänä päivänä selvitä henkilökohtaisessa arjessa? Turun lukuryhmä (*Hanna Holopainen* ja *Tapio Pulli*)
- 10.15 – 11.45 Ryhmätyöt ja purku
- 11.45 – 12.00 Ulkoilu
- 12.00 – 13.00 Lounas
- 13.00 – 13.40 Jeesuksen tapa pitää yhteyttä Isäänsä. Entä oma tapani? (*Raimo Kujala*)
- 13.40 – Keskustelu- ja työryhmiin jakautuminen
- 14.30 Keskustelut ja ryhmätyöt
- 14.30 – 15.00 Kahvi- ja teetauko
- 15.00 – 15.30 Ryhmätöiden purku / Keskustelun loppukoonti
- 15.30 – 16.00 Väliohjelmaa
- 16.00 – 16.40 Jeesuksen tapa uskoa: mitä hän uskoi, miten hän uskoi? Entä oma uskonni? (*Aimo Hiltunen*)
- 16.40 – 18.00 Keskustelut ja ryhmätyöt sekä niiden purku
- 18.30 – 20.00 Rantasaunat
- 20.00 – Iltaohjelmaan ja yhdessäoloon on varattu takkahuone rantasaunalla, jossa nautimme myös iltapalan.

Sunnuntai 13.6.2004

- 07.30 – 08.45 Aamiainen
- 08.45 – 09.00 Aamunavaus
- 09.00 – 09.45 Jeesuksen tapa opettaa taivaan valtakuntaa. Entä meidän tapamme sanoman levittämisessä nyt? (*Kari Kippo*, Tampere)
- 09.45 – 11.30 Ryhmätyöt ja purku
- 11.30 – 12.30 Lounas
- 12.30 – 13.30 Mielen uskonto ja hengen uskonto (*Tapio Tahvitie*)
- 13.30 – 14.00 Kesäpäivien yhteenveto ja yleisökeskustelu
- 14.00 – Lähtökahvit ja -teet
- 15.00 Tilaisuus päättyy.

MAJOITUS- JA RUOKAILUVAIHTOEHDOT

Koko paketti perjantai-illasta sunnuntai-iltapäivään sisältäen ruuat, majoituksen kahden hengen huoneissa, kokoontumistilat ja saunan: pe – su 106 €/henkilö

Paketti alkaen lauantain lounaasta sunnuntai-iltapäivään ja sisältäen ruuat, majoituksen kahden hengen huoneissa, kokoontumistilat ja saunan: la – su 68 €/henkilö

Päivän kokouspaketti (la) 39 €/henkilö: aamiainen, lounas, iltapäiväkahvi, päivällinen, iltapala, kokoontumistilat ja sauna

Päivän kokouspaketti (su) 19 €/henkilö: aamiainen, lounas, iltapäiväkahvi ja kokoontumistilat

MAJOITUKSESTA:

Huoneesta omalla kylpyhuoneella (varattu 2 x 2 hh) lisämaksu 10 €/vrk/henkilö. Palolan talo on kokonaisuudessaan meidän käytössämme.

MAKSUT: Suoritetaan suoraan kurssikeskuksen vastaanottoon saapumisen yhteydessä.

ILMOITTAUTUMINEN JA LISÄTIEDOT

Kesäpäiville tulevia pyydetään ilmoittautumaan sitovasti viimeistään maanantaina 10.5.2004:

Erja Kalenius
Heinänpesäntie 5
33680 TAMPERE
(03) 378 9299
040 705 5572
e.kalenius@jippii.fi

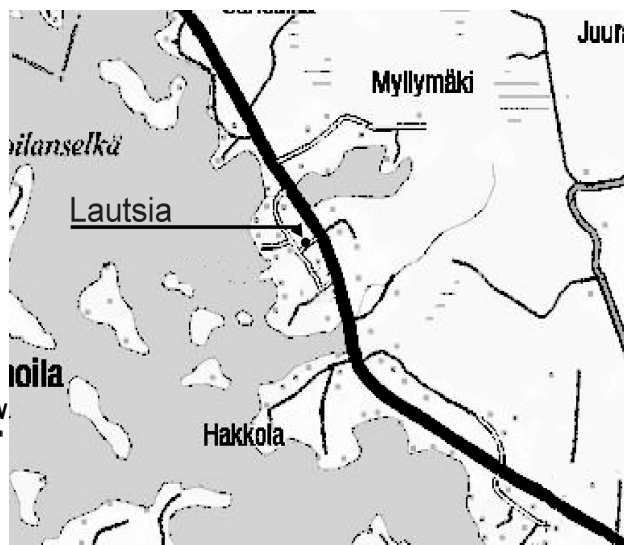
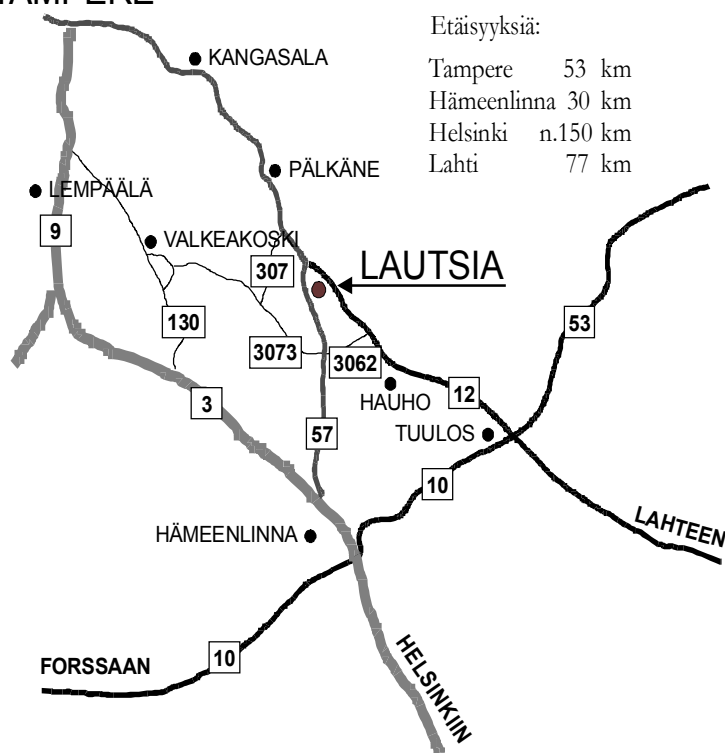
Reijo Hamari
Kosteperäkatu 2 A 84
90100 OULU
(08) 342 046; faksi (08) 555 5437
040 502 6604
reijo.hamari@luukku.com

Peruutusehdot: Mahdolliset **peruutukset viimeistään 31.5.2004.** (Tämän jälkeen lomakeskus laskuttaa 30 % henkilöltä paitsi äkillisissä sairaustapauksissa, jolloin on esitettävä lääkärintodistus.)

Ajo-ohje ja kartta: Osoite: Lautsiankuja 20, 14700 HAUHO

TERVETULOA

TAMPERE

HALLITUS JA KOMITEAT

Tapio Talvitie, puheenjohtaja Makaksentie 10, 02750 ESPOO. Puh. (09) 505 4845 tapio.talvitie@kolumbus.fi

Reijo Hamari, varapuheenjohtaja Kosteperäkatu 2 A 84, 90100 OULU. Puh. (08) 342 046; 040 502 6604
Faksi (08) 555 5437 reijo.hamari@luukku.com

Helena Juola, sihteeri Kalastajanmäki 10 E 70, 02230 ESPOO. Puh. (09) 884 9783; 050 530 7785
helena.juola@kolumbus.fi

Tapio Pulli, rahastonhoitaja Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA. Puh. (02) 454 4927 tapio.pulli@kolumbus.fi

Hanna Holopainen, jäsenkomitean pj. Linnankatu 47 A 41, 20100 TURKU. Puh. (02) 237 3073;
040 763 0917 h.anna.h@luukku.com

Jäsenet:

Helinä Harju (09) 701 7413 **Ritva Niemeläinen** (05) 451 2958 **Pekka Nurmela** 0400 803 478
Aili Nurmiaho (019) 688 0048; kesäas. (015) 434 209 **Tuula Parviainen** (03) 674 3226

Martti Vanninen, julkaisukomitean pj. Krattivuorentie 9 E 13, 02320 ESPOO. Puh. (09) 809 2160;
040 727 8714 martti.vanninen@kolumbus.fi

Jäsenet:

Maija Heikkilä (09) 323 4147 **Leena Kari** (09) 445 883
Seppo Niskanen (09) 694 7989; 040 526 8283 **Jouni Nurmi** (09) 755 5070

Raimo Ala-Hynnilä, koulutuskomitean pj. Lahjaharjuntie 32 A 1, 40250 JYVÄSKYLÄ
Puh. (014) 635 176; 0400 889 732 gadonia@pp.kolumbus.fi

Jäsenet:

Kalevi Krekilä (03) 367 7038, 050 595 1942 **Pentti Lehtelä** (09) 805 5209; 0400 609790
Pertti Leinonen (09) 852 1992 **Anja Vuori** (02) 822 3043

Erja Kalenius, konferenssikomitean pj. Heinäinpesäntie 5, 33680 TAMPERE. Puh. (03) 378 9299;
040 705 5572 e.kalenius@jippii.fi

Jäsenet:

Kalevi Eklöf (09) 879 9474; 040 830 1200 **Aimo Hiltunen** 040 900 9005
Eija Seppänen-Bolotinski (09) 874 2194 **Matti Tossavainen** (09) 873 2255

Matti Hulkkonen, nuorisokomitean pj. Hanhijärventie 139 as. 2, 53100 LAPPEENRANTA
Puh. (05) 451 3216; 050 516 0412. Faksi (05) 413 2499 matti.hulkko@surfeu.fi

Jäsenet:

Jyri Härkönen 050 595 4567 **Rauni Välikangas** (016) 356 0557; 040 7713732

ESITELMÄTILAISUUDET HELSINGISSÄ**Esitelmätilaisuudet Helsingissä**

Seura järjestää kevätkaudella 2004 viisi esitelmätilaisuutta Helsingin **Kruununhaassa** osoitteessa **Meritullinkatu 13 G** (erillisen piharakennuksen 2. kerros). Tilaisuudet pidetään lauantaisin, alkaen kello 16. Tilaisuuksiin on vapaa pääsy. Tervetuloa!

10.1.2004	Kalevi Eklöf	Energiat III
14.2.2004	Seppo Kanerva, Joel Rehnström, Stefan Tallqvist	Paneelikeskustelu
20.3.2004	Pekka Siikala	Miten luin <i>Urantia-kirjan</i>
17.4.2004	Pentti Lehtelä	Opetuslasten persoonallisuus, osa 1
8.5.2004	Joel Rehnström	Mietteitä Luciferin kapinasta

SEURAN TIEDOTUKSIA**Nimityksiä**

- *Raimo Ala-Hynnilä* IUA:n opetusten levittämiskomitean jäseneksi
- *Tapio Pulli* IUA:n varainkeräyskomitean jäseneksi
- *Martti Vanninen* IUA:n koulutuskomitean jäseneksi

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran tehtävä on edistää *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä ja asiallista levittämistä sekä toimia *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdyssiteenä. Osallistuminen yksittäisten henkilöiden pitämiin lukupiireihin ja opintoryhmiin on suositeltava ja hyväksi koettu tapa syventää *Urantia-kirjan* opetusten ymmärtämistä. Haluammekin kannustaa lukijoita juuri tällaiseen opiskelumuotoon, jossa annetaan ensisijaisuus *Urantia-kirjan* väärentämättömien opetusten julkitulolle. Tehtävämme on tukea opiskelupyrkimyksiä ja kaikkia niitä opiskelijoita, jotka puolestaan haluavat toimia seuramme kanssa yhteistyössä, erottelematta seuran jäseniä muista *Urantia-kirjan* lukijoista. Mahdollinen tuki on tarkoitettu ensisijaisesti vasta-alkajille ja *Urantia-kirjaa* vielä tuntemattomille ryhmille ja mahdollisuuksien mukaan myös muille, kuitenkin seuraa sitomatta. Tukea voi olla esimerkiksi opintoryhmistä ja niiden toiminnasta ilmoittaminen Heijasteessa, luennointiapu tai mahdollinen taloudellinen avustus, kuten kokoustilan kohtuullinen vuokra. Tukipyynnöt tulee osoittaa koulutuskomitealle tai suoraan seuran hallitukselle.

Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa. Seura julkaisee näitä yhteystietoja sitoumuksetta ja mielellään rohkaisee lukijoita opintoryhmätoimintaan mutta samalla muistuttaa, että viime kädessä opintoryhmät kuitenkin itse vastaavat toiminnastaan, tavoitteistaan ja menetelmistään.

Helsingin seutu

The English Study Group meets every second Tuesday at *Seppo Kanerva's* home, Aurinkoranta 6 B 22, 00990 HELSINKI, phone (09) 694 7989 (email: seppo.kanerva@mediakoti.fi).

Ryhmä, jonka yhteyshenkilönä on *Helena Juola*, puh. (09) 884 9783; 050 530 7785 (s-posti: helenajuola@kolumbus.fi), kokoontuu joka toinen tiistai parittomin viikoin klo 17.00 osoitteessa Meritullinkatu 13 G, HELSINKI. Käsitellään kirjan ensimmäistä osaa.

Uskonyhteyttä vaaliva opintoryhmä kokoontuu sunnuntaisin klo 14.30–17.00 (18.1., 15.2., 14.3., 12.4. ja 9.5.) os. Meritullinkatu 13 G, HELSINKI. *Joel Rehnström*, puh. (09) 221 3125 (s-posti: joel.rehnstrom@pp.inet.fi).

Kauklahden opintopiiri kokoontuu lauantaisin klo 10.00, os. Erik Bassentie 1, ESPOO. Lisätietoja: *Pentti Lehtelä*, 0400 609 790 (s-posti: pentti.lehtela@kolumbus.fi).

Hyvinkää

Tietoja toiminnasta antaa *Kari Haavisto*, puh. (019) 461 421 (s-posti: kari.haavisto@pp.inet.fi).

Joensuu

Tietoja antaa *Leena Kalaja*, Somerotie 8 C, 80230 JOENSUU, puh. (013) 313 630.

Jyväskylä

Ryhmä kokoontuu tiistaisin parillisina viikkoina klo 18.00–19.30 kaupunginkirjaston kerhohuoneessa. Lisätietoja: *Raimo Ala-Hynnäli*, Lahjajarjuntie 32 A 1, 40250 JYVÄSKYLÄ, puh. (014) 635 176 (s-posti: gadonia@kolumbus.fi).

Kotka

Tietoja opintotoiminnasta antaa *Marja-Leena Valkeinen*, Tuukkalanpolku 20, 48410 KOTKA, puh. (05) 228 2516.

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*, puh. (03) 787 2302.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja *Tuula Parviainen*, Haapainojantie 33, 16900 LAMMI, puh. (03) 674 3226.

Lappeenranta

Tietoja antavat *Yrjö Kuikko*, puh. (05) 414 1542, ja *Matti Hultkonen*, puh. (05) 451 3216 tai 050 516 0412.

Lempäälä

Ryhmä kokoontuu parittomien viikkojen keskiviikkoina klo 18.00–21.00. Yhteyshenkilö: *Kalevi Krekilä*, Tampereentie 250, 37560 LEMPÄÄLÄ, puh. (03) 367 7038; 050 595 1942.

Oulu

Tietoja antaa *Reijo Hamari*, Kosteperäntie 2 A 84, 90100 OULU, puh. (08) 342 046 tai 040 502 6604.

Pieksämäki

Tietoja antaa *Johannes Partanen*, Savontie 24–26 C 11, 76100 PIEKSÄMÄKI, puh. (015) 487 069.

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, Kirsikkatie 13, 26660 RAUMA, puh. (02) 822 3043; 040 748 4289 (s-posti: anja.vuori@pp.inet.fi).

Rovaniemi

Suomen pohjoisin opintoryhmä kokoontuu maanantaisin klo 17.00 Rajja Vallaksen kotona osoitteessa Valtakatu 32 A 4, 96200 ROVANIEMI. Lisätietoja: *Rajja Vallas*, puh. 040 536 0432.

Seinäjoki

Tietoja antaa *Pentti Räisänen*, Kullaanmäentie 126, 60800 ILMAJOKI, puh. (06) 424 7251 tai 02040-74816.

Tampere

Tampereen opintoryhmä kokoontuu joka toinen keskiviikko kirjastotalo Metsossa. Lisätietoja: *Kaarin Köntti*, puh. (03) 265 0578.

Turku

Turun opintoryhmän toiminnasta antaa tietoja *Tapio Pulli*, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. (02) 454 4927 (s-posti: tapio.pulli@kolumbus.fi).

Vaasa

Lisätietoja: *Tapani Härkönen*, puh. (06) 312 1832.

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskusteluryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutarinen*, puh. +34 626 792 501.

